

HODNOTENIE KRAJINNÉHO RÁZU

DOMOSADY
KOPLOTOVCE, časť DOLINY

2025

OBSAH

Úvod.....	4
Použité podklady a zdroje informácií	4
Literatúra.....	4
Zoznam mapových listov.....	5
Internetové zdroje	5
Ostatná dokumentácia a zdroje údajov o území	6
Základné údaje o zámere	7
Kapacita (rozsah) zámeru	7
Krajinný typ na ploche zámeru	17
Metodika	21
Krajinný ráz (KR).....	22
Terminológia	23
Vymedzenie oblasti krajinného rázu	24
Vymedzenie krajinného priestoru dotknutého vplyvom navrhovaného zámeru	26
Vymedzenie viditeľnosti.....	31
Identifikácia znakov a hodnôt krajinného rázu v DoKP	39
Ochrana prírody a krajiny.....	39
Pamätné stromy	39
Chránené územia.....	39
Územie európskeho významu	41
Prírodné pomery	42
Fytogeograficko-vegetačné členenie	44
Kultúrno-historická charakteristika územia a jej znaky	44
Estetické hodnoty, priestorové vzťahy, harmónia územia.....	50
Vplyvy na krajinný ráz	52
Vyhodnotenie miery vplyvu zámeru na krajinný ráz – posúdenie zámeru.....	55
Záver.....	57

IDENTIFIKAČNÉ ÚDAJE

Základné údaje opatrenia:

Rozsah: Posúdenie vplyvu navrhovanej stavby a využitia územia na krajinný ráz z hľadiska kritérií stanovených zákonom NR SR č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny

Názov: DOMOSADY, Koplotovce, časť Doliny

Katastrálne územie: Koplotovce

Obec: Koplotovce

Okres: Hlohovec

Kraj: Trnavský

Lokalita: Doliny

Zadávatel':

Integra Consulting s.r.o.

IČ: 27566617
DIČ: CZ 27566617
Tel.: 734113043
E-mail: rastislav.rybanic@integracons.com
Adresa: Pobřežní 18/16, 18600 Praha 8 - Karlín

Spracovateľ:

CSpinus, s. r. o.

IČ: 05554969
DIČ: CZ05554969
Tel.: 737 932 917
E-mail: scizkova@gmail.com
Adresa: Vítězná 897/7, 568 02 SVITAVY

Svitavy, 28. II. 2025

ÚVOD

Krajinný ráz sa odvíja v prvom rade od trvalých ekologických podmienok a ekosystémových režimov krajiny, teda základných prírodných vlastností danej krajiny (prírodných podmienok územia). V týchto rámcoch je krajinný ráz dotváraný (krajiny prírodné) až vytváraný (krajiny antropicky premenené) ľudskou činnosťou a životom ľudí v nich (krajinotvornými spôsobmi využívania územia). Krajinný ráz je vytváraný súborom typických prírodných a človekom vytváraných znakov, ktoré sú ľuďmi vnímané a určitý priestor pre nich identifikujú. Typické znaky krajinného rázu teda vytvárajú obraz danej krajiny.

Avšak z hľadiska miestnej ochrany krajinného rázu je však nutné tiež upozorniť na kľúčové ustanovenia Európskeho dohovoru o krajine, kde sa stanovuje ochrana krajiny a jej rázu ako: „...časť územia, tak ako je vnímaná obyvateľstvom...“.

V medzinárodnom kontexte je krajinný ráz definovaný ako prírodná, kultúrna a historická hodnota krajiny. Krajinný ráz predstavuje hodnotu toho, čo v krajinnom obraze vnímame ako významné zložky (prvky, črty) krajiny. Krajinný ráz je hodnotením vzácneho a významného obsahu krajiny. Predstavuje syntézu a synergický súbor vizuálnych, obsahových a významových atribútov reprezentatívnych znakov krajiny. Axiologické hodnotenie znakov a súboru znakov krajiny umožňuje výroky o hodnote krajiny, respektíve jej častí.

V súčasnej dobe neexistuje jednotná záväzná metodika pre hodnotenie krajinného rázu. Posudzovanie zásahu do krajinného rázu je operatívnym nástrojom používaným pri ochrane prírody a krajiny. Zaoberá sa vplyvom stavby či iného zásahu v krajine na jej krajinný ráz. Vyhodnocuje veľkosť ovplyvneného miesta krajinného rázu, ktoré bolo vymedzené pomocou základných a nadradených krajinných celkov a mierou narušenia jeho typických znakov. Teda aj vplyvu na jeho existujúcu mieru zachovanosti.

Cílem této práce je vyhodnocení míry vlivů stavby a využití území z hlediska zásahu do krajinného rázu (aktuální hodnocení), tj. identifikace a klasifikace znaků přírodní, kulturní, historické a vizuální charakteristiky a stanovení ochranných podmínek k ochraně identifikovaných hodnot.

POUŽITÉ PODKLADY A ZDROJE INFORMÁCIÍ

LITERATÚRA

- ČEPELÁK J. (1980): Živočíšne regióny. Atlas Slovenskej republiky. – SAV, Slovenský úrad geodézie a kartografie. 93 pp.
- HÄUFLER V. (1984): Ekonomická geografie Československa [2. vyd]. – Academia, Praha, 639 pp.

- FORMAN R. T. T., GODRON M. (1986): Krajinná ekologie. – Academia, Praha 1993, 572 pp., z anglického originálu Landscape Ecology přeložili J. Těšitel a spol., Wiley, New York
- ČÍŽKOVÁ S., ŠARAPATKA B. et KULIŠŤÁKOVÁ L. (2008): Nelesní dřevinná vegetace, návrhy, výsadba a údržba. Bioinstitut, Olomouc, 40 pp.
- CHYTRÝ M., KUČERA T., KOČÍ M., GRULICH V. et LUSTYK P. [eds.] (2010): Katalog biotopů České republiky (druhé vydání). – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, 445 pp.
- CHYTRÝ M. [ed] (2013): Vegetace České republiky 4. Lesní a křovinná vegetace. – Academia, Praha, 552 pp.
- JANČURA P. (1998): Vybrané teoretické a metodologické otázky krajinného obrazu a súvisiacich termínov. In: Krajinný obraz – národná kultúrna hodnota. – Zborník kolokvia, STU Bratislava: 187-193.
- JEDLIČKA, KALIVODOVÁ (2002): Atlas krajiny Slovenskej republiky. – vyd. MŽP SR Bratislava.
- KAPLAN Z., DANIHELKA J., CHRTEK J. JUN., KIRSCHNER J., KUBÁT K., ŠTECH M. & ŠTĚPÁNEK J. [eds] (2019): Klíč ke květeně České republiky. Ed. 2. Academia, Praha, 1168 pp.
- MAZÚR E., LUKNIŠ M. (1980): Regionálne geomorfologické členenie, mapa 1: 50 000. – Geografický ústav SAV Bratislava
- Míchal, I. a kol. (1999): Hodnocení krajinného rázu a jeho uplatňování ve veřejné správě. – AOPK, MŽP Praha, 41 pp.
- MIKYŠKA, R. et al. (1968): Geobotanická mapa ČSSR – 1. České země. – Vegetace ČSSR, A2,
- Pergl J., Sádlo J., Petrusek A., Laštůvka Z., Musil J., Perglová I., Šanda R., Šefrová H., Šíma J., Vohralík V., Pyšek P. (2016): Black, Grey and Watch Lists of alien species in the Czech Republic based on environmental impacts and management strategy. – NeoBiota 28: 1–37. doi: 10.3897/neobiota.28.4824
- QUITT E. (1971): Klimatické oblasti Československa. Stud. Geogr. 16: 1–79.
- QUITT E. (1975): Mapa klimatických oblastí ČSR 1: 500 000. Geografický ústav ČSAV, Brno.
- STANOVÁ V., VALACHOVIČ, M. [eds] (2002): Katalóg biotopov Slovenska. – DAPHNE – Inštitút aplikovanej ekológie, Bratislava, 225 pp.
- VOREL I., BUKÁČEK R., MATĚJKA P., CULEK M., SKLENČKA P. (2004): Metodický postup posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz, Praha: ČVUT.

ZOZNAM MAPOVÝCH LISTOV

Štátna mapa SR, mierka 1: 5 000 (35–34)

Základná mapa SR, mierka 1:10 000 (35–34–03)

Základná mapa SR, mierka 1: 50 000 (Hlohovec 7–3, Hlohovec 6–3, Hlohovec 7–4, Hlohovec 6–4)

INTERNETOVÉ ZDROJE

<http://sbs.sav.sk/atlas/>

<https://geoportal.gov.sk/sk/map>

<https://www.google.com/maps>

<http://webgis.biomonitoring.sk/>

<https://www.google.com/maps>

<https://cs.wikipedia.org/>

OSTATNÁ DOKUMENTÁCIA A ZDROJE ÚDAJOV O ÚZEMÍ

Územný plán obce Klopotovce, zmena 5/2022 – Lokalita B9 – Doliny, plochy bývania, Návrh, A5 ATELIÉR, Ing. Arch. P. Odnoga, február 2022

DOMOSADY, Koplotovce, časť Doliny, Dokumentácia pre územné rozhodnutie, CREA-TE.works s.r.o., september 2024

Biotopy Slovenska, Ústav krajinnej ekológie SAV, 1996

Regionálny územný systém ekologickej stability mesta Bratislavy, SAŽP, Bratislava, 1994

ZÁKLADNÉ ÚDAJE O ZÁMERE

Investor:	NATURA 4.0 s.r.o, Pekárska 11, 917 01 Trnava
Miesto stavby:	Koplotovce, časť Doliny, k. ú. Koplotovce
Charakter stavby:	novostavba
Plocha pozemkov komplet (sektor 1 + 3) spolu s výhľadovým územím:	346 235 m ²
Plocha pozemkov komplet (sektor 1 + 3) bez výhľadového územia:	338 692 m ²
Katastrálne územie:	Koplotovce (kód k. ú. 826235)
Parcela p. č. v KN:	389/3(E), 393(E), 392(C), 387/ 49(C), 388/5(E), 387/53(C), 387/22(E), 388/6(C), 387/42(E), 387/44(C) 397/1(C), 387/22(E), 338/17(E), 388/3(E), 388/4(E), 387/50(C),
Stupeň PD:	dokumentácia pre územné rozhodnutie
Generálny projektant:	CREATE s.r.o., Palkovičova 217/14, 821 08 Bratislava – Ružinov, IČO: 52 500 322
Zodpovedný projektant:	Ing. ARCH. Branislav Baník

Navrhované urbanisticko-architektonické riešenie je situované v severnej časti katastrálneho územia Koplotovce. Opiera sa o urbanistickú štúdiu a odsúhlasenú platnú zmenu územného plánu (Územný plán obce Koplotovce, Zmeny a doplnky 05/2022, zverejnený 18.9.2023), ktoré vznikli na podnet investora.

Návrh riešenia sa opiera o moderné trendy biofilického bývania. Prináša filozofiu tzv. "rurban" štýlu, spájajúceho poľnohospodárske využitie s bývaním, službami a prácou. Takýto koncept vytvára z veľkej miery sebestačné obydlie, ktoré je schopné vo väčšej miere vytvárať lokálnu produkciu a pokryť základné lokálne potreby.

Celé riešené územie je delené na sektory, ktoré bližšie určujú zameranie a využitie územia s rôznou hustotou zástavby prevedenia a mierne odlišnou filozofiou. Táto správa pojednáva o sektore 1, a teda zóne s hustejšie koncipovanou výstavbou (narozdiel od zvyšku sektorov).

KAPACITA (ROZSAH) ZÁMERU

Sektor 1

Plocha pozemku	57 614 m ²
Plocha riešeného územia bez výhľadovej časti	50 071 m ²
Plocha pozemku bez ciest a bez výhľadového územia	44 917 m ²
Zastavaná plocha celková	8 125 m ²
Hrubá podlažná plocha	22 556 m ²
Počet parkovacích miest (PM) s výhľadom	502
Počet parkovacích miest (PM) bez výhľadu	448
Počet bytov	152

Počet RD	21
Zelené plochy	27 539 m ²
Spevnené plochy	9 253 m ²

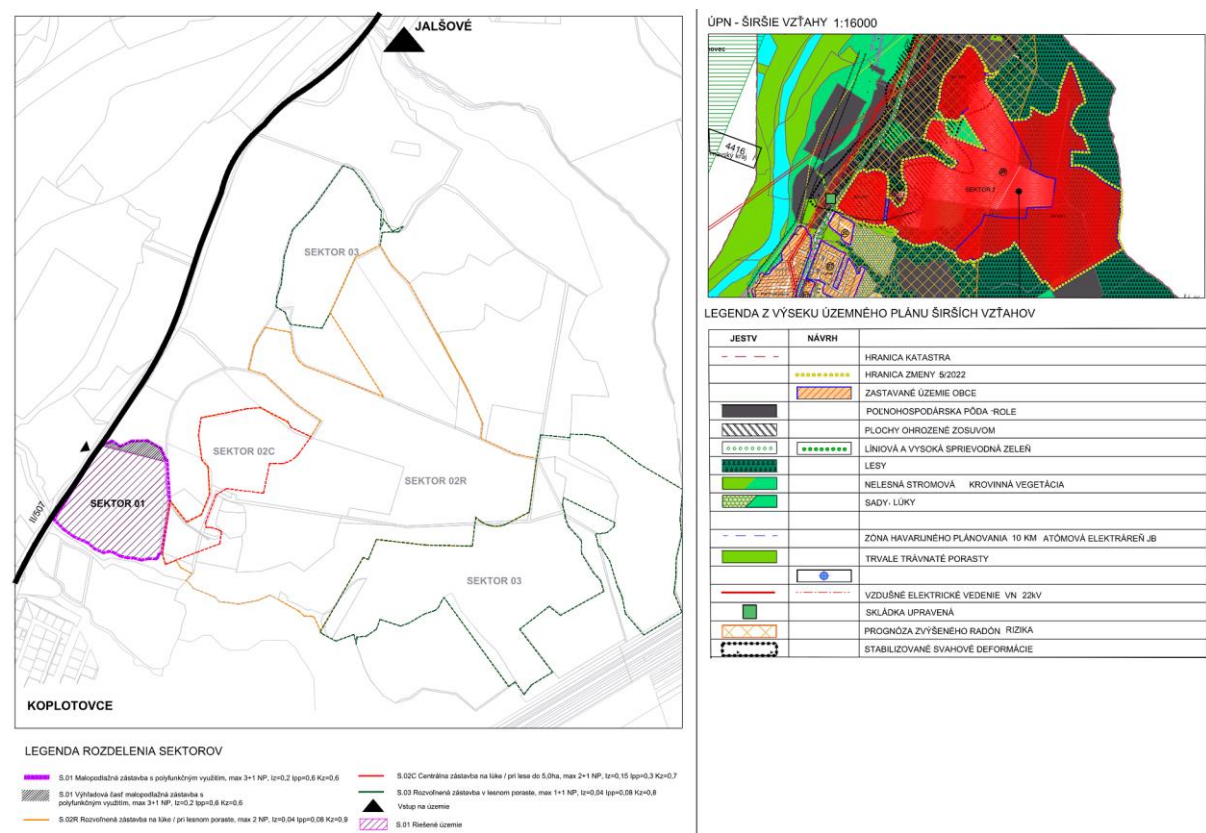
Sektor 2

Nieje predmetom riešena tejto dokumentácie, bude bližšie popísaný v dokumente územný plán zóny.

Sektor 3

Plocha pozemku	28 8621m ²
Zastavaná plocha celková	7 358m ²
Hrubá podlažná plocha	12 218 m ²
Počet parkovacích miest (PM)	211
Počet RD	68
Počet rekreačných objektov	7
Zelené plochy	272 986 m ²
Spevnené plochy (cesty)	8 277 m ²

Obrázok 1: Situácia širších vzťahov. © CREATE s.r.o.

Sektor 1

Sektor 1 sa ďalej delí na viaceré časti. Centrálna časť je koncipovaná ako nízkopodlažná bytová výstavba s parkovaním pozdĺž miestnej komunikácie a v podzemných parkoviskách pod objektami, s kombináciou služieb v časti objektov na prízemnom podlaží. Západná časť tvorí prechodnú zónu medzi cestou a zástavbou, čiastočne nachádza sa v ochrannom pásme komunikácie 2. triedy z čoho vyplýva funkčné zameranie na prevádzky / obchod a správu celej lokality (aj pre ostatné sektory 02C, 02R a 03). Južná a východná časť územia je riešená formou dvojdomov so samostatnými vstupmi z komunikácie, pričom každý objekt ráta s 3 parkovacími miestami. Severná časť je výhľadová /nie je predmetom projektu/ poníma možné ďalšie tri objekty bytového charakteru s podzemným parkovaním z čoho jeden objekt by mal slúžiť pre zariadenie školského / predškolského charakteru a domova dôchodcov (rozdelené podľa podlaží). Avšak dané severné územie nie je predmetom schvaľovania v tejto fáze projektu.

Obrázok 2: Architektúra zóny 1 (sektor 1). © CREATE s.r.o.

Sektor 1 pozostáva z nízkopodlažnej bytovej zástavby, rodinných dvojdomov a technického zázemia s retailovou prevádzkou, doplnené o lokálnu občiansku vybavenosť. Bytové domy sú z homotového hladiska jednoduché kvádrové so sedlovou, alternatívne valbovou strechou. Sklon strechy je v rozmedzí 35 až 45 stupňov. V rámci základného tvaru sú možné odskoky fasády pre dotvorenie celkového výrazu architektúry.

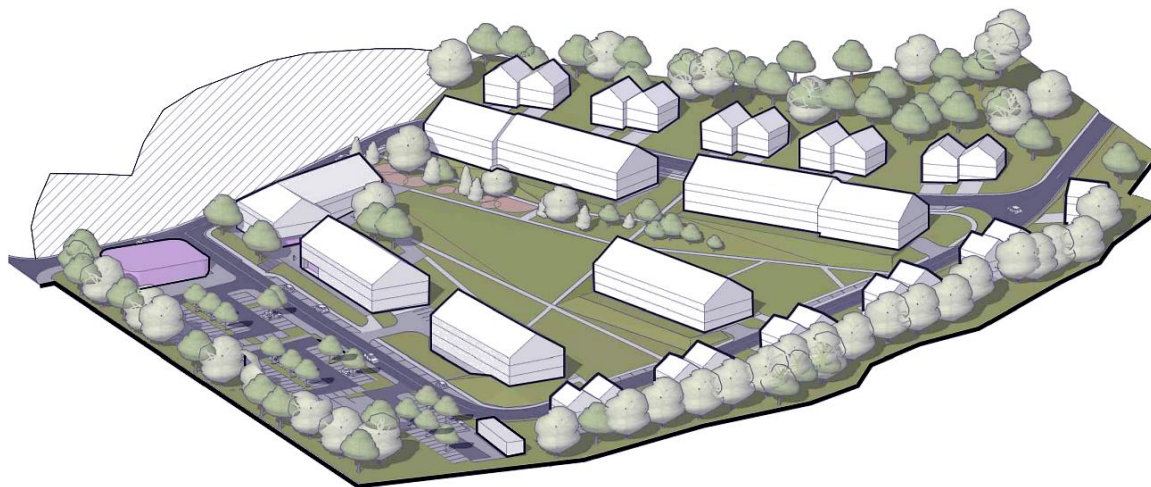
Objekty sú osadené v teréne, čím sa ich vnímateľná výška mení v závislosti od uhlu pozorovania. Maximálna podlažnosť sú 3 nadzemné podlažia ukončené šikmou strechou nad plným podlažím. Čo znamená že v niektorých prípadoch sú vnímateľné 4 podlažia /vrátane podzemného/.

V rámci objektov sa počíta so štandardnou konštrukčnou výškou okolo 3 m na jedno podlažie. Architektúra objektov bude čistá, moderná, inšpirovaná tradičnými prvkami a doplnená prírodnými povrchovými materiálmi v prírodných farbách pre dotvorenie idey návratu k prírode. Táto filozofia vychádza z celého konceptu územia, kde sa vyzdvihuje forma biofilického bývania a žitia v prostredí spojeného s lokálnou prírodou. Fasády budú vo výraznej miere doplnené balkónmi, ktoré budú zakomponované do celkového vizuálneho charakteru stavieb. Šírkový rozmer stavieb je primárne definovaný technickými parametrami podzemných garáží, teda minimálnej šírky 17 m. Z riešeného tvaru vychádzajú najoptimálnejšie riešenia chodbových bytových domov s centrálnou chodbou s jednotlivými bytovými jednotkami orientovanými prevažne na východ a západ.

Rodinné dvojdomy sú tiež koncipované v prírodnom architektonickom duchu ako bytové domy, len v menšom merítku. A teda odporúča sa navrhovať v ďalšom stupni formou súčasnej architektúry s prvkami tradičnej architektúry, s použitím prírodných materiálov v zemitých farbách. Jedná sa o klasický koncept dvojdomu, každý s jednou bytovou jednotkou. Objekty sa svojím osadením prispôbujú okolitému, mierne svahovitému terénu. Vzhľadom na to môžu byť jednotlivé časti domu rôzne výškovo uložené. Maximálna zastavaná plocha jednej časti dvojdomu je 200 m² na maximálne 2 nadzemných podlažiach s podkrovím a jedným podzemným podlažím. Presné umiestnenie dvojdomov na jednotlivých parcelách je možné upraviť vzhľadom na konkrétny terén vo podrobnejšom stupni PD. Domy majú medzi sebou minimálne 7m odstupy.

Objekty občianskej vybavenosti (retail) a technické zázemie je navrhnuté z tvarovo jednoduchých stavieb vychádzajúcich zo svojho účelu, k čomu bude prispôsobený aj konštrukčný systém. V prípade retailu sa uvažuje o menšej halovej stavbe z prefabrikátu buď betónu alebo dreva alebo alternatívne iného materiálu s konštrukčnou výškou aspoň 4m. Samotné tvaroslovie aj dizajn architektúry má odrážať účel stavby prihliadajúc na celkový koncept územia, t.j. použitie prírodných materiálov a zemitých farieb. V podobnom duchu sú navrhnuté aj stavby/stavba technického zázemia (prislúchajúceho pre využitie celému okolitému územiu sektorov 1 až 3).

Obrázok 3: Sektor 1 - architektonický zámer charakteru územia. © CREATE s.r.o.

Sektor 2

Nie je predmetom riešenia tejto dokumentácie, bude bližšie popísaný v dokumente územný plán zóny.

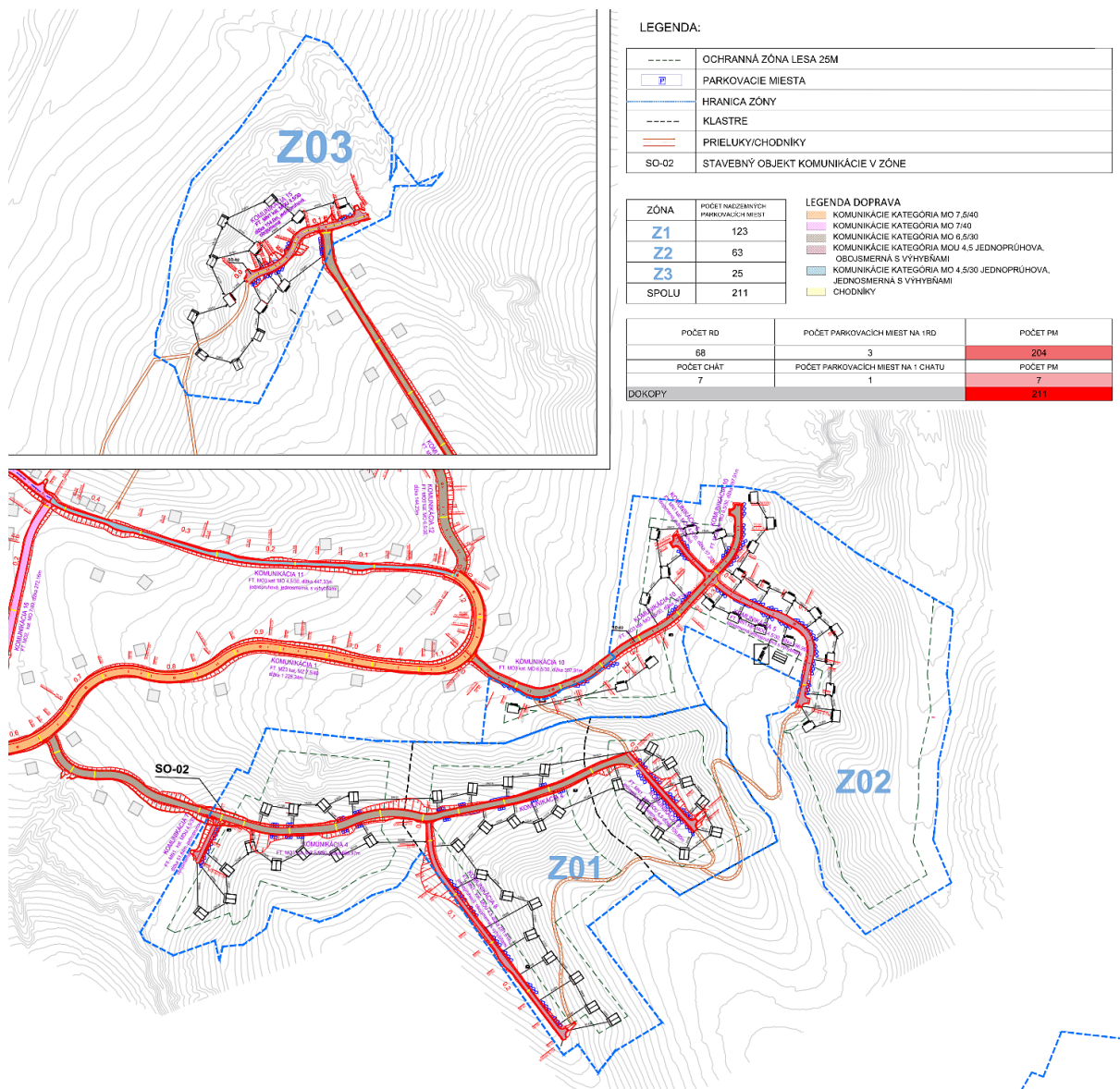
Sektor 3

Hlavným zámerom v území sektoru 3 bolo vytvoriť veľmi rozvoľnený charakter zástavby v harmonickej symbióze s prírodným prostredím. Samotné územie sa nachádza v lese, ku ktorému s prístupovalo s čo najväčším rešpektom. A to v zmysle zachovania a rozvoja existujúcich lesných ciest a chodníkov, lokalizovaní miest na výstavbu s minimalizovaním výrubu, lokálneho umiestňovania parkovacích miest neďaleko k ceste kvôli redukcii pohybu automobilovej dopravy a s pozíciami objektov v takom rozložení, aby nezasahovali príliš do lesa aj z hľadiska procesu výstavby, ale zároveň aby poskytovali dostatočnú mieru súkromia.

Územie je primárne určené na bývanie a rekreáciu, s dôrazom na využívanie prírodných materiálov a udržateľných technológií. Sektor 3 je rozdelený na tzv "klastre", čiže zhluky rodinných domov a v severnej časti zmiešaný s rekreačnou funkciou chat. Pritom ku každému rodinnému domu prislúchajú tri parkovacie miesta a ku každej chate 1 parkovacie miesto. Technické zázemie sektoru je zabezpečené v podobe vodojemu a trafostaníc, ktoré pokrývajú dané lokality. Taktiež je technická infraštruktúra navrhnutá s rozvodmi vody, elektrifikácie, požiarnych nádob zakopaných v území.

Kanalizácia resp. odpadové vody sú riešené pomocou solitérnych čistiární, pričom dôraz sa kladie na čo najviac prírodné riešenie. Architektúra a hmota objektov splýva s daným prostredím a reflektuje jeho lesný charakter.

Obrázok 4: Architektúra zóny 3 (sektor 3). © CREATE s.r.o.

Sektor 3 pozostáva z nízkopodlažnej obytnej zástavby rodinných a chatových domov primárne určených na bývanie a rekreáciu. Tieto objekty sú doplnené len lokálne objektami technického zázemia infraštruktúry ako je vodojem, trafostanica, či požiarne nádrže.

Rodinné domy a chaty sú navrhnuté tak, aby vytvárali charakteristické oblasti v sektore 3. Tie sú definované a pomenované ako zóny Z01, Z02 a Z03. Zóny sú delené podľa logických celkov v nadväznosti primárne na automobilovú dopravu. Každá zóna má svoj prístup a svoju samostatnú nosnú komunikáciu, ktorá je nosnou tepnou danej zóny a okolo ktorej sa aj situujú objekty.

Objekty sú navrhnuté tak, aby dopĺňali lesný charakter územia, s výškou maximálne dvoch nadzemných podlaží. Zároveň svojim hmotovým rozložením tvoria vizuálne odčlenenie jednotlivých zón územia. A to v nasledujúcej forme:

- Zóna 01 - Z01 - používa primárne tvar "A"-čkových domov, s vysokou strechou cez dve podlažia, ako je priložené v prílohe. Pre zachovanie rovnakej identity prostredia odporúčame používať daný tvar stavby pre tento typ územia, alebo jej tvarovo podobné hmotové rozloženie. To znamená, že jednotlivé objekty by si mali byť tvarovo podobné, vo forme šikmých vysokých striech, ktoré začínajú takmer od zeme. Je možné umožniť aj výnimky, avšak objektová tvarová skladba musí ladiť s primárnou charakteristikou v území, aby sa dosiahol harmonický charakter daného lesného prostredia.

Maximálne rozmery objektov v zóne 01 sú určené nasledovné:

- maximálna zastavaná plocha jedného objektu: 110 m²
- maximálna hrubá podlažná plocha HPP: 160m²
- maximálna podlažnosť: 1 nadzemné podlažia + 1 podkrovie
- zakladanie stavby: na pilótach alebo zemných vrutoch

- Zóna 02 - Z02 - sa zameriava na objekty s formou kubických tvarov, s využitím plochých alebo pultových striech s menším spádom. Pre túto zónu platí principiálne to, čo je popísané vyššie pre zónu 01, a to rešpektovať tvarovú identitu prostredia vo forme harmonického celku celej zóny, pre zónu 2 teda kubický tvar podobný tomu ako je priložený aj v grafickej časti.

Maximálne rozmery objektov v zóne 01 sú určené nasledovné:

- maximálna zastavaná plocha jedného objektu: 80 m² - maximálna hrubá podlažná plocha HPP: 160 m²
- maximálna podlažnosť: 1 nadzemné podlažia + 1 podkrovie
- zakladanie stavby: na pilótach alebo zemných vrutoch

- Zóna 03 - Z03 - predpokladá taktiež bývanie v lese, s náležitým materiálovým a tvarovým usporiadaním vhodným pre dané prostredie. Odporúča sa prevedenie vo forme modernej architektúry s prvkami tradičných výrazových foriem, odkazujúcich sa na tradičné formy lokálnej architektúry. Objekty sú v tejto zóne predpokladané ako tvarovo rôzne, dodržiujúce maximálne parametre výstavby ako je popísané nižšie. Tvar strechy je v tejto zóne umožnený rôzny, celkovo však architektúra musí zohľadňovať lokálny charakter územia a má niesť znaky jednotných prírodných foriem, materiálov v harmonickom súlade v celej zóne, s podobnými charakteristickými prvkami.

Maximálne rozmery objektov v zóne 01 sú určené nasledovné:

- maximálna zastavaná plocha jedného objektu: 80 m²
- maximálna hrubá podlažná plocha HPP: 160 m²
- maximálna podlažnosť: 1 nadzemné podlažia + 1 podkrovie
- zakladanie stavby: na pilótach alebo zemných vrutoch

Architektúra objektov bude vo všetkých zónach sektoru 3 čistá, moderná, inšpirovaná tradičnými prvkami a doplnená prírodnými povrchovými materiálmi v prírodných farbách pre dotvorenie idey návratu k prírode. Táto filozofia vychádza z celého konceptu územia, kde sa vyzdvihuje forma biofilického bývania a žitia v prostredí spojeného s lokálnou prírodou.

Materiálové zloženie objektov navrhnutých vo všetkých zónach sektoru 3 musí zohľadňovať prírodné parametre, prírodné farby a výraz spätosti s prírodou. A to vo forme kamenných či

drevených obkladov naturálneho charakteru, prípadne betónových obkladov kvalitne imitujúcich prírodné kamenné či drevené materiálové charakteristiky. Povolené sú aj v menšej miere omietky s prírodným vzorom a farbami, odkazujúce sa na okolie a harmonické zladenie s okolitým prostredím a objektami v sektore 3.

Obrázok 5: Sektor 3 - architektonický zámer charakteru územia. © CREATE s.r.o.

Architektonický zámer charakteru územia v zóne Z01

Architektonický zámer charakteru územia v zóne Z02

Architektonický zámer charakteru územia v zóne Z03

DOPRAVNÉ RIEŠENIE ÚZEMIA

Sektor 1

Sektor 1 je rozlohou veľký 58 013 m², jeho plocha je v dotyku s cestou II/507, kde bude vybudovaná nová križovatka, ktorá bude slúžiť ako vstup do celého územia pre všetky 3 sekto-

ry. Celá lokalita tak bude dopravne napojená cez sektor 1, kde bude približne v mieste existujúcej prístupovej cesty vybudovaná nová styková križovatka s cestou II/507. Nosná komunikácia v tomto sektore bude funkčnej triedy C2 a bude pokračovať do sektoru 2 a 3. V tomto úseku sektoru 1 bude v šírkovom usporiadaní cestná komunikácia FT. MZ3 kategórie MZ 7 5/40 dĺžka 1225,34m a cestná komunikácia FT. MO2 kategórie MO7/40, dĺžka 341,24. Odstavné parkovacie plochy pre osobné vozidlá sa budú riešiť na pozemkoch jednotlivých objektov. Lokalita pre osadenie parkovísk a odstavných plôch je navrhnutá v časti projektu architektúra, kde sú znázornené možné usporiadania parkovísk v potrebnom počte pre potreby územia. Samotné riešenie je ideové a bude sa upravovať podľa vzniknutých požiadaviek vo vyššom stupni PD, v rozmedzí limitov územného plánu a návrhu DUR.

Podľa konsenzu s riešiteľským kolektívom dopravného inžinierstva budú tieto parkovacie miesta v projektovej časti doprava presne vyprojektované až v ďalšom stupni projektovej dokumentácie – stavebnom povolení. Pre potreby definovania parkovacích miest a definovania potrebných plôch pre ne bol spravený urbanisticko-architektonický návrh, zohľadňujúci potreby parkovania podľa aktuálnej normy. Tieto parkovacie miesta sú v projekte časti architektúra vykreslené a označené aj s prístupovými komunikáciami podľa všeobecne platných noriem. Tieto miesta boli riadne vypočítané podľa tabuliek nižšie (alebo na výkresoch) a zároveň boli graficky alokované v danom území s logickou dostupnosťou pre objekty v sektore 1.

Pešie trasy

Pešie trasy sú navrhnuté po vnútornom obvode okruhu v sektore 1, pozdĺž hlavnej nosnej komunikácie a v strednom vnútrobloku. Pešie trasy sú predpokladané že budú vybudované z betónovej dlažby s minimálnou šírkou 1,5m, presnejšie definovanie chodníkov a materiálu vyhotovenia bude určené až v podrobnejšom stupni dokumentácie. Pešie trasy križujúce cestnú komunikáciu sú prepájané v strategických miestach prechodmi pre chodcov. Pešie trasy možno riešiť ako spevnené plochy z asfaltu alebo typovej dlažby so zvýšenou vodopriepustnosťou alebo z prírodných materiálov, ako sú napríklad mlatové chodníky. Pri návrhu chodníkov je nutné dodržať optimálne sklony pre ľahší pohyb imobilných osôb a zároveň vytvoriť dostatok rámp v zmysle univerzálneho navrhovania, pre dostupnosť celého územia pre tieto osoby.

Cyklodoprava

Cyklodoprava bude realizovaná na komunikácii 1 FT. MZ3 kat. MZ 7,5/40, dĺžka 1225,34m. Bude vedená v cyklokoridoroch, ktoré budú realizované vyznačením na vozovke formou vodorovného dopravného značenia v jazdnom pruhu v zmysle TP085.

Riešenie statickej dopravy

Statická doprava je riešená v kombinácii na teréne a v zapustených alebo čiastočne zapustených podzemných garážach primárne s prirodzeným prevetrávaním. Parkovacie plochy sú predbežne definované v časti projektu architektúra, v projekte dopravy tieto miesta nie sú presne definované, nakoľko sa budú presne projektovať až v podrobnejšom stupni projektovej dokumentácie (ako spomenuté aj vyššie).

Počet parkovacích miest bol dimenzovaný na základe aktuálnej normy, ktorá prihliada na množstvo bytov, rodinných domov, odbytových priestorov prevádzok, nároku na ďalšie vozidlá a parkovacie miesta pre technickú prevádzku a správu budovy. Zohľadnený bol aj koeficient návštev 1,1, koeficient nápočtu mestskej dopravy Kmp 1,0 a koeficient delby prepravnej práce Kd 1,4.

Parkovacie miesta v sektore sú koncipované pozdĺž komunikácie, na nekrytých pozemných parkoviskách, čiastočne krytých v objekte budovy, alebo plne krytých podzemných garážach, vo forme kolmých a pozdĺžnych miest. Pri navrhovaní PM boli zohľadnené viaceré hľadiská ako napríklad komfort použitia, vzdialenosti od objektov, efektivity využitia priestoru a ekonomiky projektu. V celom sektore 1 sa nachádza dokopy 502 parkovacích miest vrátane výhľadu a 448 parkovacích miest bez výhľadu, z toho v podrobnejšom stupni dokumentácie bude určený aj presný počet invalidných parkovacích státí. V rámci návrhu sa počíta s parkovaním bicyklov v rámci polozapustenej garáže a vnútorných priestorov /pivničných kobiek/.

Sektor 2

Nieje predmetom riešenia tejto dokumentácie, bude bližšie popísaný v dokumente územný plán zóny.

Sektor 3

Dopravné napojenie sektoru 3 je riešené samostatne cez každú zónu zvlášť. Každá zóna má jeden hlavný vstup do územia a jednu nosnú cestu, ako základnú kostru infraštruktúry, okolo ktorej sa situujú objekty. Uloženie týchto ciest vychádza z pôvodných lesných ciest v danom území. Všetky tieto cesty prechádzajú a napájajú sa na hlavnú cestnú kostru rozvoľneného územia sektoru 2. Táto dopravná sieť je napojená novovybudovanou stykovou križovatkou na cestu II/507 v sektore 1.

Komunikácie v sektore 3 sú navrhnuté ako obojsmerné dvojpruhové so šírkou 6,5 metra. A sú doplnené o vedľajšie slepé kratšie komunikácie, ktoré sú jednopruhé obojsmerné s výhybňami a majú rozmer 4,5m šírky. Na konci ciest je vždy obrátisko / plocha umožňujúca otočiť automobil do opačného smeru.

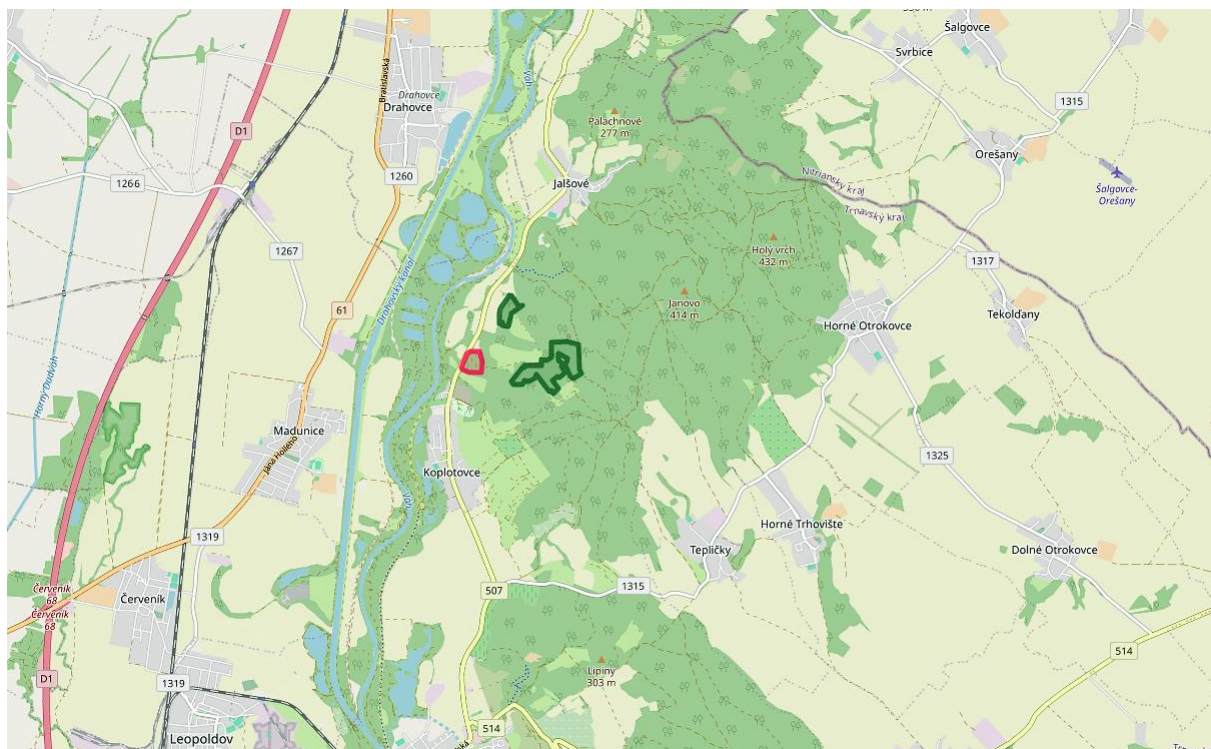
Preferované povrchové riešenie daných ciest je prírodné s mlatovým povrchom. Odporúča sa dodržať materiálové riešenie tak, aby bolo čo najviac v súlade s prírodnými charakteristikami lesného územia, avšak musí zohľadňovať aj ekonomické a praktické parametre, ako napríklad realizovateľnosť cesty a jej údržbu. Riešenie cesty na prírodnej materiálovej báze by nemalo byť ani v konflikte s parametrami vozovkami, jej komfortom užívania, technickými danosťami a hľadiskom údržby.

Lokalita pre osadenie parkovísk a odstavných plôch je navrhnutá v časti projektu architektúra, kde sú znázornené možné usporiadania parkovísk v potrebnom počte pre potreby územia. Samotné riešenie je ideové a bude sa upravovať podľa vzniknutých požiadaviek vo vyššom stupni PD, v rozmedzí limitov územného plánu a návrhu DUR. Odstavné plochy pre parkovanie je nutné navrhovať pozdĺž hlavných komunikácií, aby sa redukovalo množstvo spevnených plôch určených pre prejazd automobilov na čo najnižšie minimum. Odstavné plochy pre parkovanie sú zároveň od komunikácii nutné riešiť len z prírodných povrchových materiálov tak, aby si minimalizoval vplyv na okolité prostredie a aby parkovacie a odstavné plochy splývali čo najviac s lokálnym prírodným prostredím.

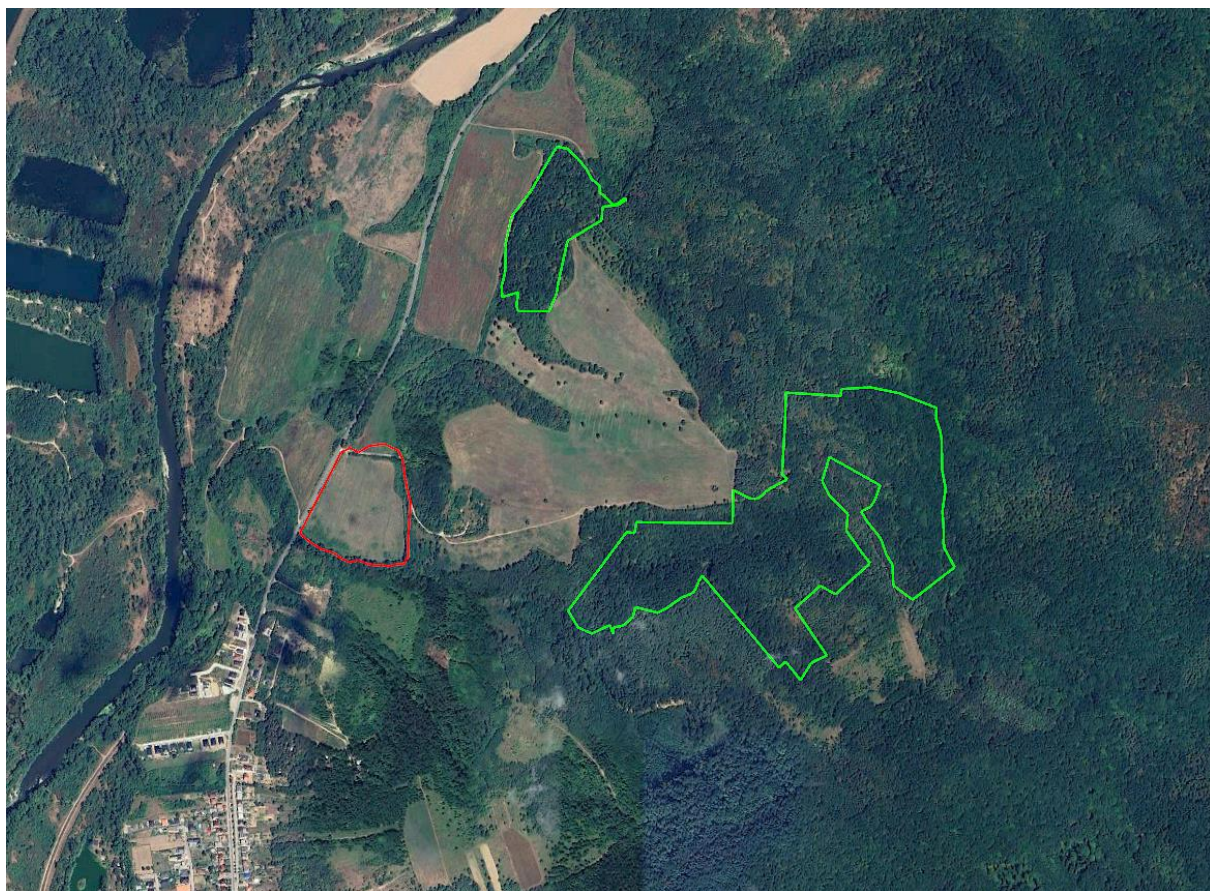
KRAJINNÝ TYP NA PLOCHE ZÁMERU

Záujmové územie (Obrázok 6) sa nachádza v severovýchodnej časti katastrálneho územia Koplotovce (v extraviláne), v časti Doliny, južne od cesty II/507 Hlohovec-Piešťany, obec Koplotovce, okres Hlohovec, kraj Trnavský (západné Slovensko).

Obrázok 6: Situácia, sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou (mapový podklad: © ZBGIS)

Obrázok 7: Situácia na podklade ortofoto, sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou (mapový podklad: © ZBGIS)

Lokalitu tvorí trvale trávny porast – sektor 1 (Foto 1), súradnice GPS stredu záujmového územia – 48°29'12.930"N, 17°48'42.818"E, a lesný pozemok – sektor 3 (Foto 2), súradnice GPS stredu záujmového územia – 48°29'34.023"N, 17°49'5.220"E, 48°29'13.852"N, 17°49'39.363"E.

Nadmorská výška sa tu pohybuje v rozmedzí 169–299 m n. m ("kolínny" výškový vegetačný stupeň pahorkatín, lesný vegetačný stupeň 2. bukovo - dubový). Priemerný sklon v lokalite kolísava okolo 3° – 17° (mierne sklonené až silne sklonené svahy), okrajovo dosahuje sklon 17° – 25° (strmé až veľmi strmé svahy) a náleží k jednému kvadrantu stredoeurópskeho sieťového mapovania 1. rádu – 7572b.

Foto 1: Trvale trávny porast, sektor 1

Foto 2: Lesný pozemok, sektor 3

Ide o poľnohospodársko-lesnú krajinu na vrchovine s prevahou trvalých trávnych porastov v štruktúre poľnohospodárskej časti krajiny a zmiešaných, prevažne alochtónnych lesných porastov v časti krajiny so stabilizovanou stromovou vegetáciou.

Dotknuté územie má podobu zvlneného reliéfu, v rozmedzí nadmorskej výšky cca 169 m až 299 m. Územie má charakter kultúrnej krajiny s prevažným zastúpením agrocenóz, na okrajoch sú lokalizované lesné porasty. Aktuálne je územie viac-menej intenzívne poľnohospodársky využívané. Z hľadiska zastúpenia biotopov prevažujú v území neprírodné biotopy (X biotopy, Chytrý 2010). Vonkajšiemu pozorovateľovi sa dotknuté územie javí ako typická kultúrna krajina v blízkosti sídel, s narušenou ekologickou stabilitou prírodných prvkov, vysoko pozmenená činnosťou človeka v území. Z pôvodných lesných spoločenstiev sa zachovali len malé segmenty.

Z hľadiska štruktúry lesných porastov za prirodzené časti môžeme považovať lesy v územiach s vyššou disekciou reliéfu na pomerne strmých svahoch s prítomnosťou skalných brál. Väčšiu časť lesných porastov zaberajú hospodársky založené lesy s kodominanciou ihličnanov, zväčša borovice lesnej (*Pinus sylvestris*). Ostatné porasty sú naturalizované plochy v procese sekundárnej sukcesie – plochy s absenciou obhospodarovania trvalých trávnych porastov, alebo zaniknutých produkčných ovocných sádov. Vzhľadom na pomerne komplikované geologické a z nich vyplývajúce pedologické pomery územia, jeho vertikálnu štruktúru a morfológickú diverzitu, aj charakter lesných porastov, diverzita prvkov nelesnej drevinovej vegetácie, či štruktúra trávo-bylinných spoločenstiev a ich biodiverzita je očakávané zaujímavá a rôznorodá.

Dotknuté územie a jeho širšie okolie predstavuje súčasť zvlnenej pahorkatiny, na ktorý zo západu nadväzuje málo členitým typ reliéfu pozdĺž rieky Váh a na východe prechádza do mierne zvlnenej pahorkatiny.

Limitom vo vnímaní prvkov a priestoru krajiny je aktuálna horizontálna dohľadnosť zo západnej strany.

Riešený krajinný priestor je z hľadiska funkčného navrhovaný ako izolačná, štruktúrna a okrasná rezidenčná zeleň s dôrazom na podporenie vodozadržných schopností územia,

jeho biodiverzity, diverzity druhotnej krajinej štruktúry, princípov ekologického staviteľstva, či environmentálne funkcie navrhovanej zelene. Predmetom krajinno-architektonických úprav je riešenie plôch s výsadbou krovitých porastov a vzrastlých stromov, návrh členenia pozemkov vo vzťahu k vodozadržnosti územia, či prístupnosti spoločných a komunitných priestorov. Funkciou vegetačného riešenia je renaturalizácia územia s cieľom začlenenia navrhovaného riešenia obytných funkcií do krajiny s využitím všetkých funkcií vegetácie, ako sú psychologická, sociálna, či edukačná funkcia, jej mikroklimatický efekt a efekt na biodiverzitu, resp. ekologickú stabilitu územia, ako súčasti riešených prvkov v systéme zelenej infraštruktúry širšieho územia obce Koplotovce.

METODIKA

Spracovanie hodnotenia vplyvu výstavby rodinných domov v rozvoľnenej štruktúre v sektore 1 a 3 v katastrálnom území Koplotovce na krajinný ráz vychádza z typológie krajiny (Löw, Míchal, 2003) a zjednodušeného metodického postupu "Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz, tzv. metoda prostorové a charakterové diferenciace území" autorov Vorla, Bukáčka, Matějky, Culka a Skleničky (2004).

Táto metodika zavádza postupy, ktoré využívajú metódy používané v architektonickej a krajinárskej kompozícii, využíva štandardizované kroky hodnotenia a objektivizované, všeobecne prijímané súdy. Metóda posúdenia vplyvu navrhovaného zámeru na krajinný ráz vychádza z princípu ochrany takých charakteristík, znakov a hodnôt krajinného rázu, ktoré sú výraznými atribútmi prírodnej, a estetickej kvality krajiny a z eliminácie vplyvov túto kvalitu znižujúcich. Ďalšie princípy metódy spočíva v rozložení celkového problému hodnotenia na čiastkové, samostatne riešiteľné kroky. Snahou je teda subjektivitu hodnotenia rozčleniť na rad drobných rozhodnutí a eventuálne nepresnosti a odchýlky, vyplývajúce z viac či menej subjektívnych pohľadov, takto eliminovať. Rozloženie problému sa štandardne vykonáva:

- priestorovou a charakterovou diferenciáciou – rozložením na charakterovo homogénne časti krajiny – oblasti krajinného rázu (označované tiež ako základné krajinné celky, charakteristické krajinné celky atď.) a miesta krajinného rázu (označované tiež ako dotknuté krajinné priestory, čiastkové krajinné priestory atď.)
- identifikáciou znakov a hodnôt prírodnej, kultúrnej a historickej charakteristiky krajinného rázu v oblastiach a miestach krajinného rázu
- posúdením miery vplyvu navrhovaného zámeru na identifikované znaky a hodnoty.

Výstupom posúdenia je potom záver, v ktorom sa konštatuje miera zásahov navrhovaného zámeru do:

- prírodných, kultúrnych alebo historických charakteristík

- prírodných a estetických hodnôt
- chránených území (CHÚ)
- kultúrnych dominánt
- harmonického merítka a vzťahov

Konfliktnosť zásahov je daná intenzitou zásahov do jednotlivých znakov krajinného rázu, významom, prejavom a cennosťou týchto znakov.

KRAJINNÝ RÁZ (KR)

V medzinárodnom kontexte je krajinný ráz definovaný ako prírodná, kultúrna a historická hodnota krajiny. Krajinný ráz predstavuje hodnotu toho, čo v krajinnom obraze vnímame ako významné zložky (prvky, črty) krajiny. Krajinný ráz je hodnotením vzácneho a významného obsahu krajiny. Predstavuje syntézu a synergický súbor vizuálnych, obsahových a významových atribútov reprezentatívnych znakov krajiny. Axiologické hodnotenie znakov a súboru znakov krajiny umožňuje výroky o hodnote krajiny, respektíve jej častí.

V súčasnej dobe neexistuje jednotná záväzná metodika pre hodnotenie krajinného rázu. Posudzovanie zásahu do krajinného rázu je operatívnym nástrojom používaným pri ochrane prírody a krajiny. Zaoberá sa vplyvom stavby či iného zásahu v krajine na jej krajinný ráz. Vyhodnocuje veľkosť ovplyvneného miesta krajinného rázu, ktoré bolo vymedzené pomocou základných a nadradených krajinných celkov a mierou narušenia jeho typických znakov. Teda aj vplyvu na jeho existujúcu mieru zachovanosti.

Základným východiskom pre hodnotenie možného ovplyvnenia krajiny sú parametre viditeľnosti. Pre analýzu viditeľnosti sú dôležité tzv. kritické miesta pohľadu, tj miesta odkiaľ sa uplatňuje najviac stavieb v krajinnej scenérii.

Analýzy viditeľnosti sú vykonávané nad digitálnym modelom terénu a terénnym šetrením.

Tabuľka 1: Zóny viditeľnosti (Sklenička et Vorel, 2009)

Zóna	Polomer okruhu viditeľnosti	Charakteristika zóny
Silná viditeľnosť	0–1,5 km	Priestor, kedy stavba bude veľmi dobre viditeľná a rozlíšiteľná od ostatných prvkov krajiny
Zreteľná viditeľnosť	1,5-3 km	Okruh bezprostredného pôsobenia stavby, okruh potenciálnej dobrej viditeľnosti stavby, stavba sa uplatňuje v krajinnom obraze zreteľne a jednoznačne. Čiastočne môže byť potlačená, alebo jej prejav ovplyvnený či zmiernený inými prevažne väčšími prvkami obrazu
Dobrá viditeľnosť	3-5 km	Okruh odkiaľ sa už stavba nebude tak výrazne uplatňovať v krajinnom obraze, viditeľná ale bude a jej prejav na priamom pohľade bude zmiernený inými prvkami krajinného obrazu
Slabá viditeľnosť	5-10 km	Okruh odkiaľ sa už stavba príliš neuplatňuje v krajinnom rámci a je len ťažko rozlíšiteľná v krajine voľným okom, za ideálnej viditeľnosti môže byť mierne nápadná

TERMINOLÓGIA

V texte môže byť pracované s nasledujúcimi charakterizovanými pojmami (Vorel a kol.):

estetická hodnota krajiny je vyjadrením prírodných a kultúrnych hodnôt, harmonického merítka a vzťahov v krajine; predpokladom vzniku estetickej hodnoty sú subjektívne vlastnosti pozorovateľa, objektívne okolnosti pozorovania a objektívne vlastnosti krajiny (skladba a formy priestorov, konfigurácia prvkov, štruktúra zložiek);

harmonické merítko krajiny vyjadruje také členenie krajiny, ktoré zodpovedá harmonickému vzťahu činností človeka a prírodného prostredia; z hľadiska fyzických vlastností krajiny sa jedná o súlad merítka celku a merítka jednotlivých prvkov;

harmonické vzťahy v krajine vyjadrujú súlad činností človeka a prírodného prostredia (absencia rušivých javov), trvalú udržateľnosť používania krajiny, harmonický súlad jednotlivých prvkov krajinnej scény;

historická charakteristika krajinného rázu je špecifickou súčasťou kultúrnej charakteristiky a spočíva v súvislostiach kultúrnych a prírodných charakteristík oblasti či miesta; historická charakteristika je kľúčová pre pochopenie logiky vzťahov medzi prírodnými vlastnosťami krajiny, jej využívaním vzhľadom na ich trvalú (dlhodobú) udržateľnosť; môže niesť stopy významných historických udalostí;

kultúrna charakteristika krajinného rázu je daná spôsobom využívania prírodných zdrojov človekom a stopami, ktoré v krajine zanechal;

krajinná scéna – pri pozorovaní z rôznych miest krajiny vnímame tzv. krajinnú scénu; krajinnú scénu vnímame staticky (napr. ako pohľad z významného bodu krajiny) alebo dynamicky (ako sled pohľadov z rôznych miest trasy priechodu krajinou); krajinná scéna je nositeľom estetických hodnôt, tkvúcich v priestorovom usporiadaní, v neopakovateľnosti a jedinečnosti panorám, v harmonickom meradle a v harmonických vzťahoch krajiny;

krajinná scenéria – čiastkové priestory a partie krajiny vytvárajú v krajinnej scéne odlišné a špecifické krajinné scenérie;

krajinná zložka – relatívne homogénna ekologická jednotka, je súhrnom prvkov vo vnútri krajiny, má jednotný prejav a vyznačuje sa rovnakou funkciou; veľkosťou relevantné krajinnému meradle (Forman et Godron 1993, upravené);

krajinný prvok je skladobnou jednotkou krajinnej zložky. Je buď prírodný, alebo umelý.

miesto krajinného rázu – časť krajiny relatívne homogénna z hľadiska prírodných, kultúrnych a historických charakteristík a výskytu estetických a prírodných hodnôt, ktoré odlišujú miesto krajinného rázu od iných miest krajinného rázu. Je najmenším hodnoteným priestorom; jedná sa spravidla o vizuálne vymedzený krajinný priestor (konkávny alebo konvexný), ktorý je pohľadovo spojený z väčšiny pozorovacích stanovíšť, alebo o územie typické vďaka svojej výraznej charakterovej odlišnosti.

oblasť krajinného rázu predstavuje krajinný celok s podobnou prírodnou, kultúrnou a historickou charakteristikou odrážajúcou sa v súbore jej typických znakov, ktorý sa výrazne líši od iného celku vo všetkých charakteristikách alebo v nich ktoré z nich a ktorý zahŕňa viac miest krajinného rázu; je vymedzená hranicou, ktorou môžu byť prírodné alebo umelé prvky alebo iné rozhranie meniacich sa charakteristík;

prírodná hodnota je daná kvalitatívnymi parametrami zastúpených ekosystémov vo vzťahu k ich trvalej udržateľnosti, reprezentatívnosťou aktuálnych znakov vo vzťahu k stanovíštným podmienkam, priestorovými parametrami, harmonickým charakterom interakcií medzi ekosystémami, výraznými prírodnými dominantami krajiny;

prírodná charakteristika krajinného rázu zahŕňa vlastnosti krajiny určené ako trvalými prírodnými podmienkami, ktorými sú predovšetkým geologické, geomorfologické, klimatické a biogeografické pomery, ako aj aktuálnym stavom ekosystémov.

znak krajinného rázu – jednotlivá časť krajiny, podieľajúca sa na utváraní krajinného rázu. Tieto časti spoločne utvárajú prírodnú, kultúrnu a historickú charakteristiku krajinného rázu.

VYMEDZENIE OBLASTI KRAJINNÉHO RÁZU

Oblasťou krajinného rázu (ObKR) je označovaná tá časť zemského povrchu, kde je možné sledovať jednotu prírodných či kultúrno-historických javov, ktoré môžu tvoriť charakteristické znaky či rysy územia. Odhalenie týchto znakov potom môže byť vodítkom nielen pre definíciu oblasti krajinného rázu, ale aj k možnej (subjektívnej) regionalizácii podľa vyššie uvedených skupín kritérií, a teda nájdenie odlišností medzi jednotlivými oblasťami krajinného rázu. Kritériami na vymedzenie oblasti krajinného rázu môžu byť aspekty fyzickogeografické (morfológia územia, vegetačný kryt či kombinácia týchto a iných zložiek – napr. lesnatá rybníčná krajina), či kultúrno-historické (etnografia, história, hospodárske zameranie, urbanizácia či výskyt väčšieho sídla a jeho spádovosť a i.). Dôležitý aspekt definície oblasti krajinného rázu spočíva v možnosti nájsť širšie kultúrno-historické súvislosti, ktoré môžu byť determinantami podoby územia a jeho rázu. Územie, v ktorom je predpokladaný vplyv zámeru na krajinný ráz, sa metodicky označuje ako dotknutý krajinný priestor (pozri nasledujúcu kapitolu). Znaky kultúrno-historickej charakteristiky krajinného rázu sa však často viac než ktorékoľvek iné neprekrývajú s takto vymedzeným územím, môžu mať súvislosť s javmi, ktoré nemajú s posudzovaným zámerom alebo jeho okolím bezprostrednú (fyzickú, vizuálnu či inú senzuálnu) väzbu. Pri definícii oblasti krajinného rázu možno takéto súvislosti zaznamenať a v hodnotení zohľadniť.

V tomto prípade môžeme ako oblasť krajinného rázu vymedziť územie, ktoré sa približne zhoduje s geomorfologickým podcelkom¹. Inovecké predhorie (In: Atlas krajiny SR 2002) a vytvára v tomto území logický celok. Dôvodom je, že tento celok najlepšie charakterizuje krajinu.

Vymedzená oblasť krajinného rázu vytvára úzky pás so šírkou iba dvoch až siedmich kilometrov, tiahne sa zhruba od Beckova až po Hlohovec. Tento úzky pás je budovaný dolomitmi a vápencami druhohorného veku (stredný trias), miestami vystupujú vrstvy kremencov, na západnom okraji sú významné aj štvrtohorné spraše. Najvyšším vrcholom tejto časti pohoria je Lazový vrch (545 m) ležiaci východne od Beckova.

¹ Hodnotená lokalita podľa geomorfologického členenia patrí do Sústavy: Alpsko-himálajská, Pod-sústavy: Karpaty, Provincie: Západní Karpaty, Subprovincie: Vnitřní západní Karpaty, Oblasti: Fatransko-tatranská oblasť, Celku: Považský Inovec

Tento úzky pás nemá súvislý hrebeň, je tvorený niekoľkými pomerne plochými chrbtami, ktoré sú oddelené hlbokými dolinami ako je napríklad Kalnická dolina, Hôrčanská dolina, Hrádocká dolina, Priečna dolina a i. Táto časť pohoria má charakter pahorkatiny, len severná časť má charakter vrchoviny. Zo západu obklopuje oblasť Podunajská pahorkatina.

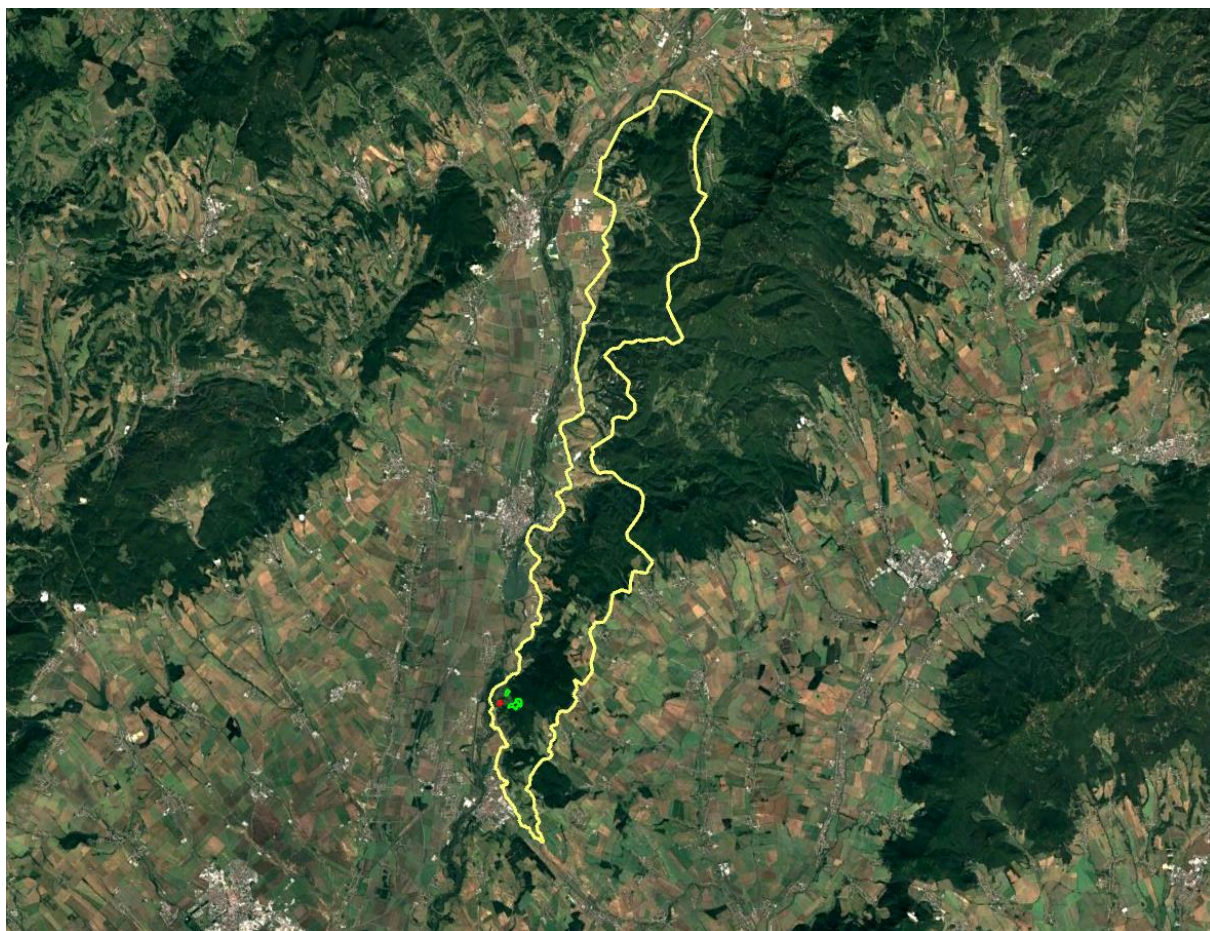
Územie patrí do povodia rieky Váh. Najvýznamnejšími prítokmi Váhu sú riečky Selecký potok, Hôrčanský potok, Kalnický potok, Hrádocký potok a Striebornica.

Významné sú aj vodné nádrže, ktoré obvykle slúžia na rekreačné účely. Významné sú ale aj pramene krasové a minerálne. Minerálne pramene sa vyskytujú aj v Koplotovciach s teplotou +24 ° C (sírno-uhličitá voda).

Podnebie patrí oblasť do mierne teplej oblasti. S výnimkou vrcholových častí pohoria, ktoré patria do chladnej klimateckej oblasti. Naopak najnižšie partie pohoria patria do teplej klimateckej oblasti. Tomu zodpovedá aj doba, počas ktorej sa udrží snehová pokrývka. Súvislá snehová pokrývka sa udrží po dobu 60 až 140 dní v roku (podľa miesta a polohy), pričom najväčšie množstvo snehu majú obvykle mesiace január a február.

Ročný úhrn zrážok sa pohybuje v rozmedzí 650 až 1 100 mm v závislosti od oblasti, orientácie svahov atď. Najdaždivejšími mesiacmi sú obvykle jún a júl, kedy môže spadnúť až 85 mm zrážok. Naopak najsnežnejšími bývajú mesiace august a september. K nim sa pridáva aj druhá polovica júla. Priemerné júlové teploty sa pohybujú v rozmedzí 13,5 až 19,5 °C, priemerné januárové teploty potom v rozmedzí -6,5 °C až -1,5 °C.

Obrázok 8: Vymedzená ObKR (žltou farbou), sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou (zdroj: © ZBGIS)

VYMEDZENIE KRAJINNÉHO PRIESTORU DOTKNUTÉHO VPLYVOM NAVRHOVANÉHO ZÁMERU

Vplyv navrhovaných zámerov na krajinný ráz je vždy obmedzený na určité územie, kde sa prejavujú bezprostredné fyzické vplyvy zámeru na danú lokalitu, alebo kde sa prejavujú vplyvy vizuálne, sluchové alebo čuchové. Také územie označujeme ako dotknutý krajinný priestor (ďalej len DoKP). Vymedzenie DoKP z hľadiska vizuálneho sa vykonáva buď vizuálnymi bariérami (horizonty terénu, lesných porastov alebo zástavby) alebo sa empiricky stanovujú okruhy potencionálnej viditeľnosti (potencionálnej silnej viditeľnosti, potencionálnej zreteľnej viditeľnosti, potencionálnej dobrej viditeľnosti a potencionálnej slabej viditeľnosti).

Viditeľnosť zámerov zo sídiel a z voľnej krajiny v DoKP je premenlivá. Okrem tvaru reliéfu závisí v sídlach na type a orientácii uličnej zástavby a vo voľnej krajine na existencii porastov vyššej zelene a na vzdialenosti pozorovateľa od zámerov.

Definícia (potenciálne) dotknutého krajinného priestoru ako územia s možným vplyvom na krajinný ráz implicitne vychádza z určenia max. možného vizuálneho (či iného) dosahu po-

sudzovaného zámeru či javu. Táto situácia sa týka posudzovaných zámerov, pretože u nich existuje na vstupe vysoká miera pravdepodobnosti negatívneho ovplyvnenia krajiny.

Plánované zámery sa nachádzajú v poľnohospodársky využívannej krajine severne od intravilánu obce. DoKP má charakter zvlnenej pahorkatiny až plochej vrchoviny.

Zo SV, V a JV strany je územie obklopené lesnými porastmi, hranica DoKP je tu vedená najmä na lesných cestách od Jalšovej chaty cez Bušínovskú roklinu, pod Ovčou skalou, cez Hlboké, Horný háj a Lipník a krajina je z týchto strán úplne uzavretá. Lesné porasty majú druhovú skladbu blízku zväzu *Carpinion betuli*. Dominantnou drevinou je *Quercus petraea*² a *Carpinus betulus*, vtrúsený je *Acer campestre*, *Betula pendula*, *Fagus sylvatica*, *Crataegus* spp., *Rosa canina* agg., *Corylus avellana*, *Cornus sanguinea*, *Betula pendula*, *Pinus sylvestris*. Významne sa šíri invázny *Robinia pseudacacia* a *Populus* spp.

Zo SZ a JZ strany vymedzené DoKP na les nadväzujú drevinové porasty na medziach, drobné remízky a solitérne stromy, čím zaisťujú z týchto strán polootvorenú krajinu.

Západný smer je charakteristický jemne zvlneným terénom s poľnohospodársky obhospodávanými blokmi ornej pôdy. Výraznou dominantou tu sú nadzemné vedenia elektrického napätia. Reliéf je celkovo uklonený k západu k rieke Váh. Brehy Váhu lemujú drevinové brehové porasty, ktoré môžeme priradiť k biotopu Ls1.1 Vrbovo-topoľové nížinné lužné lesy s porastmi topoľov a vrb ako charakteristických drevín tohto stanovišťa. V podraсте rastú nitrofilné druhy ako *Aegopodium podagraria*, *Glechoma hederacea*, *Lamium maculatum*, *Urtica dioica*. V jarnom aspekte prevládajú *Ficaria verna* a *Gagea lutea*. V koryte toku najmä v zátokách, kde pôsobí spätný tlak, alebo na miestach vzdialenejších od riečišťa, kde nie je silný prúd vody môžeme vymapovať spoločenstvo jednoročných rastlín obnažených bahnitých a piesčitých substrátov (biotop 3270 - Rieky s bahnitými až piesočnatými brehmi s vegetáciou zväzov *Chenopodion rubri* a *Bidentition*). Naplavené sedimenty sú pravidelne obohacované živinami a majú rôznu hrúbku (15 a viac cm) a veľkosť, väčšinou sú však líniové a maloplošné.

Západný smer môžeme teda definovať ako pohľadovo otvorený s plošne najväčším vizuálnym účinkom, ale aj tu so vzrastajúcou vzdialenosťou budú prejavy zámerov významne slabú, stanú sa pohľadovo menej významnou súčasťou krajinnej scény, často zreteľnou iba za vhodných klimatických podmienok a z pomerne malého množstva miest.

Na podklade leteckej snímky je vymedzený DoKP, ktorý predstavuje potenciálny rozsah územia, v ktorom možno uvažovať výraznejšie vizuálne uplatnenie hodnoteného zámeru (Obrázok 9).

² Nomenklatura taxónov cievnatých rastlín zodpovedá Kľíči ku kvetene ČR (Kaplan et al. 2019)

Obrázok 9: Vymedzený DoKP (modrou farbou) na podklade ortofotomapy (sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou, vymedzená ObKR – žltou farbou), mapový podklad: © ZBGIS

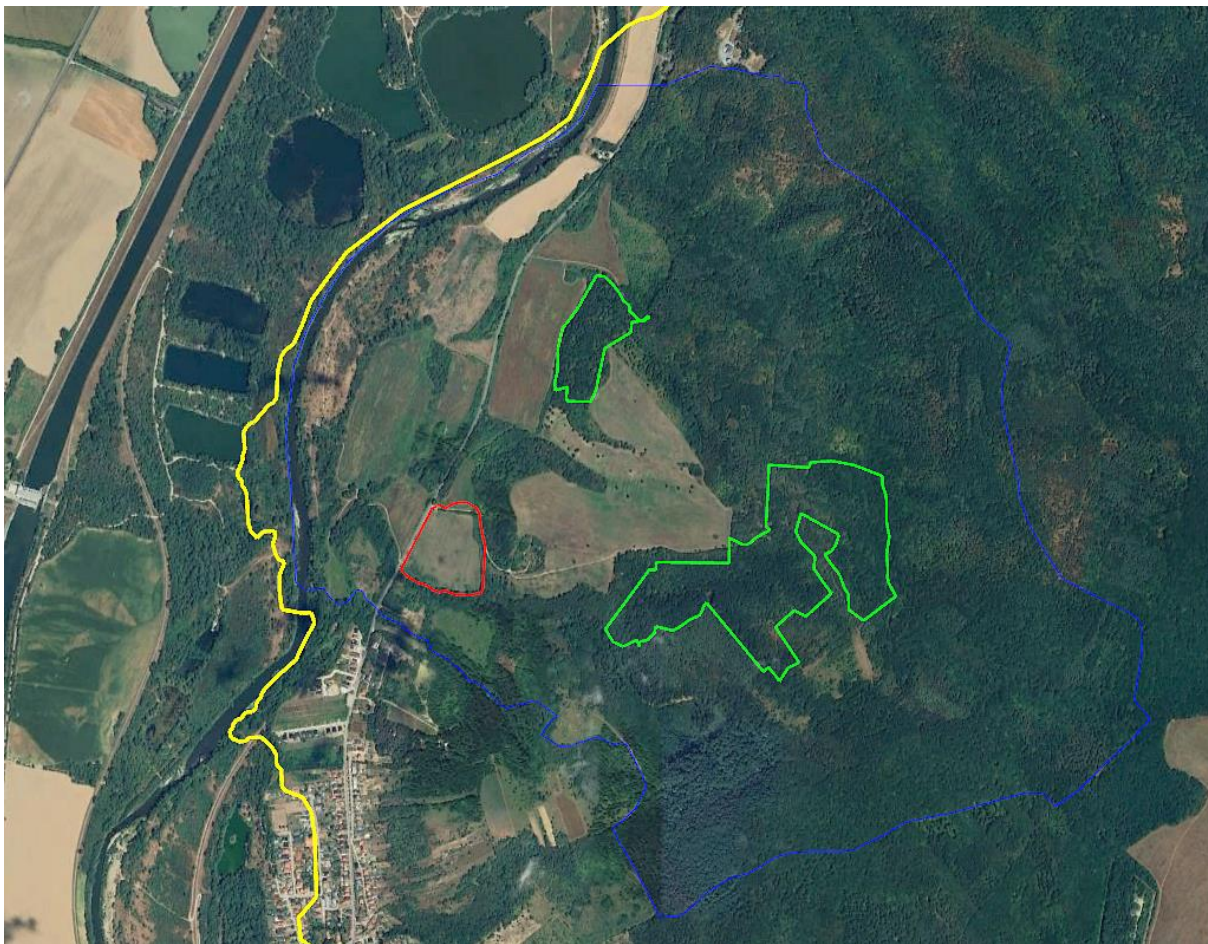

Foto 3: Pohľad na záujmové územie od rieky Váh (súradnice GPS 48°29'19.6"N 17°48'28.9"E a 48°29'17.100"N, 17°48'21.800"E). Podľa pozície pozorovateľa formácie drobných remízok a líniovej brehovej vegetácie uzatvárajú voľný priehľad na záujmové územie. © Foto: S. Čížková

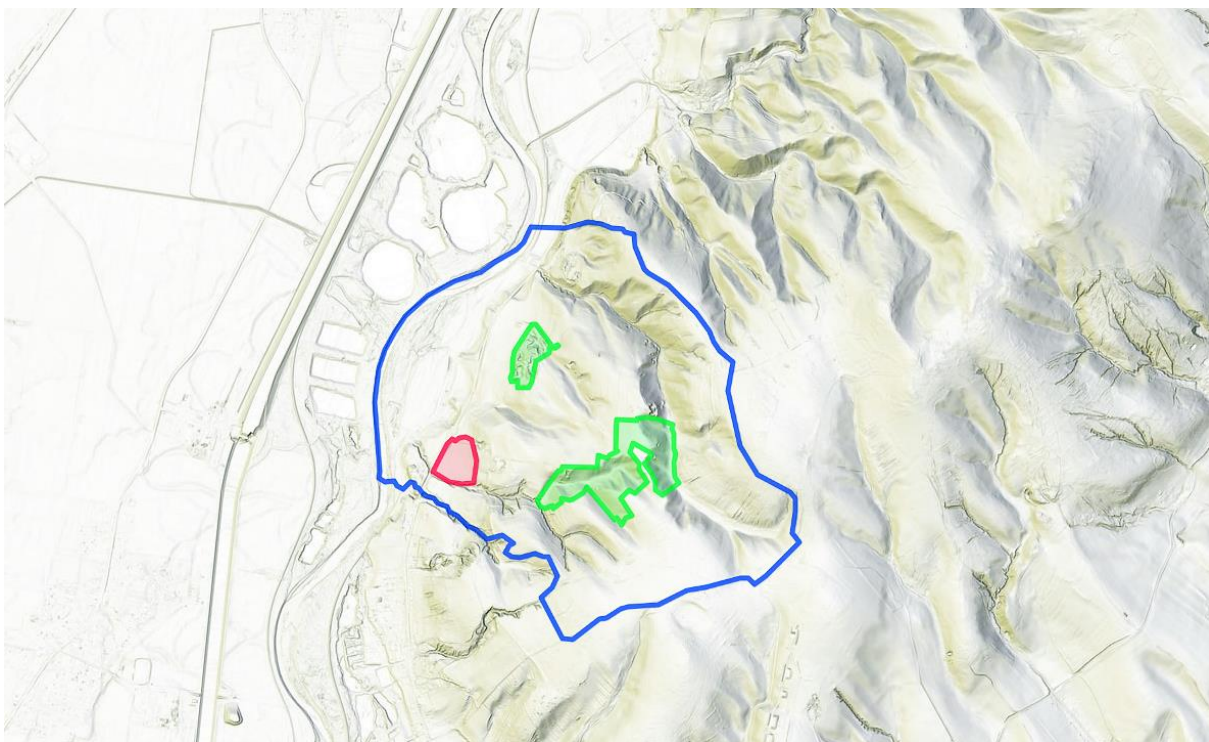

Foto 4: Pohľad na záujmové územie z vyhlídkového miesta Koplotovce (súradnice GPS 48°29'13.467"N, 17°49'25.652"E). Vzhľadom na optické bariéry v podobe zvlneného reliéfu a drevinových prvkov nebude mať zámer výrazné vizuálne uplatnenie, tj. nevzniknú tu nové pohľadové dominanty. © Foto: S. Čížková

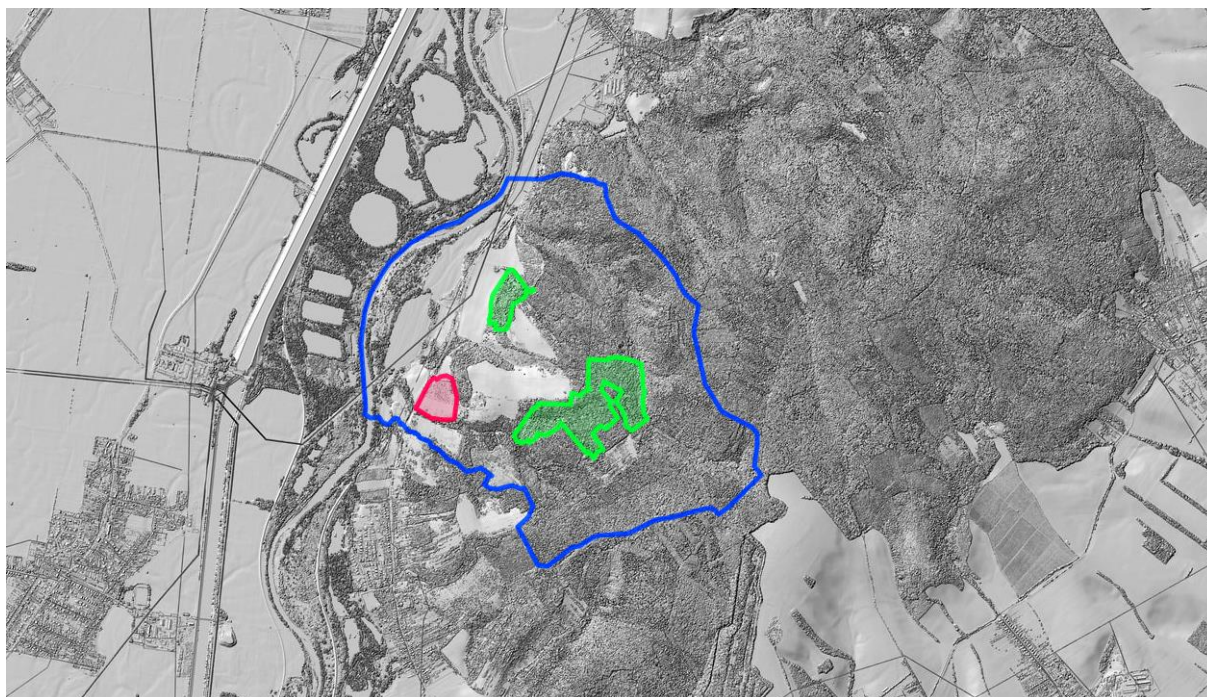

Obrázok 10: Sklon vo vymedzenom DoKP (modrou farbou) na podklade tieňovaného reliéfu (sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou), mapový podklad: © ZBGIS

Obrázok 11: Sklon vo vymedzenom DoKP (modrou farbou) na podklade tieňovaného povrchu (sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou), mapový podklad: © ZBGIS

VYMEDZENIE VIDITEĽNOSTI

Reliéf predstavuje limit vo vizuálnom vnímaní krajiny, ktorý definuje, do akej miery je každá priestorová jednotka krajiny výhľadovým a súčasne videným priestorom. Jednotlivé prvky krajinej štruktúry určujú estetický potenciál daného priestoru, resp. ho bariérov (pozitívne aj negatívne) ovplyvňujú.

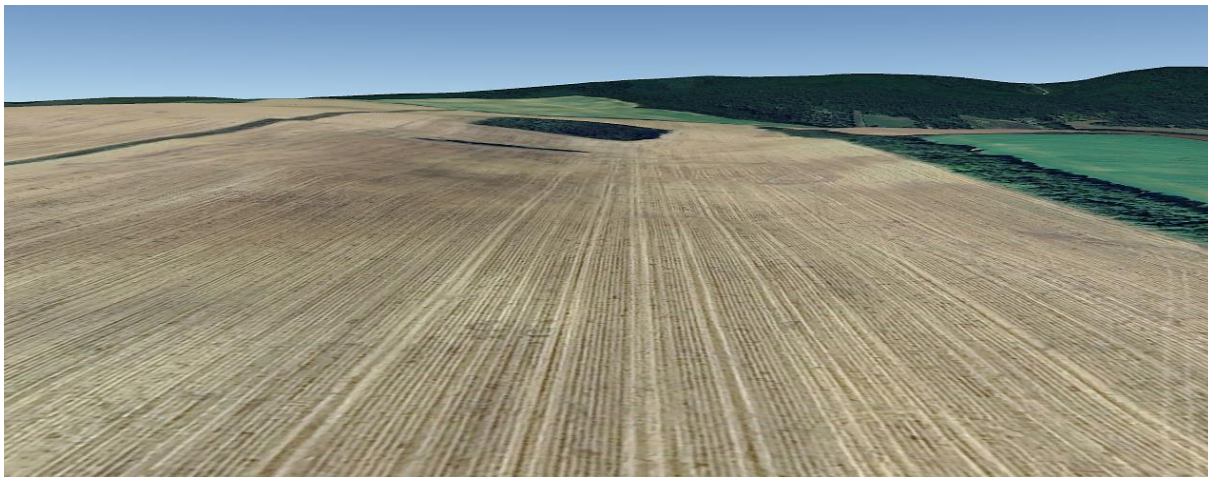
Ďalším limitom vo vnímaní prvkov a priestoru krajiny (ako i navrhovanej činnosti) sú konkrétne poveternostné podmienky a aktuálna horizontálna dohľadnosť v území.

Pri empirickom stanovení okruhu viditeľnosti (potencionálne silné až zreteľné viditeľnosti 0-3 km, potencionálne dobrej viditeľnosti 3-5 km a potencionálne slabšej viditeľnosti 5-10 km, tabuľka 1, str. 22), obrázok 12-16, je pravdepodobné, že vzhľadom na lokáciu navrhovaných zámerov - svah so Z expozíciou (sektor 1), Z, SZ, JZ, J, SZ a so S, J, JV, SV, V, JZ, SZ a Z expozíciou (sektor 3) - bude zo Z strany viditeľný až do okruhu potencionálnej slabšej viditeľnosti (5–10 km). Zo SV, JV a V strany bude zámer viditeľný iba v okruhu silnej viditeľnosti (0-1,5 km) iba z bezlesích plôch, zo SZ a JZ strany bude viditeľný v okruhu zreteľnej až dobrej viditeľnosti (1,5 km -5 km) z bezlesích plôch a z priklonených bezlesích svahov.

Pre vnímanie diaľkových kulís je významné, ako je potenciál vizuálneho uplatnenia priehľadný. Ako úplne nepriehľadné budú nielen uzavreté lesné celky so zapojeným porastom stromov, ale aj časti otvorenej plochy, ktoré sú vzhľadom na polohovú expozíciu plánovaných

zámerov v ich pohľadovom tieni. So vzrastajúcou vzdialenosťou sa vplyv zámeru bude tiež výrazne znižovať a plánovaná zástavba nebude predstavovať dominantný prvok. V okruhu dobrej až slabej viditeľnosti budú viditeľné iba západným smerom. Vzhľadom na optické bariéry v podobe zástavby a vyrastenej zelene nebude mať výrazné vizuálne uplatnenie. Bude viditeľný iba za vhodných klimatických podmienok a z niekoľko málo miest. Nevznikne nová pohľadová dominantna, ktorá by sa prejavila v diaľkových pohľadoch.

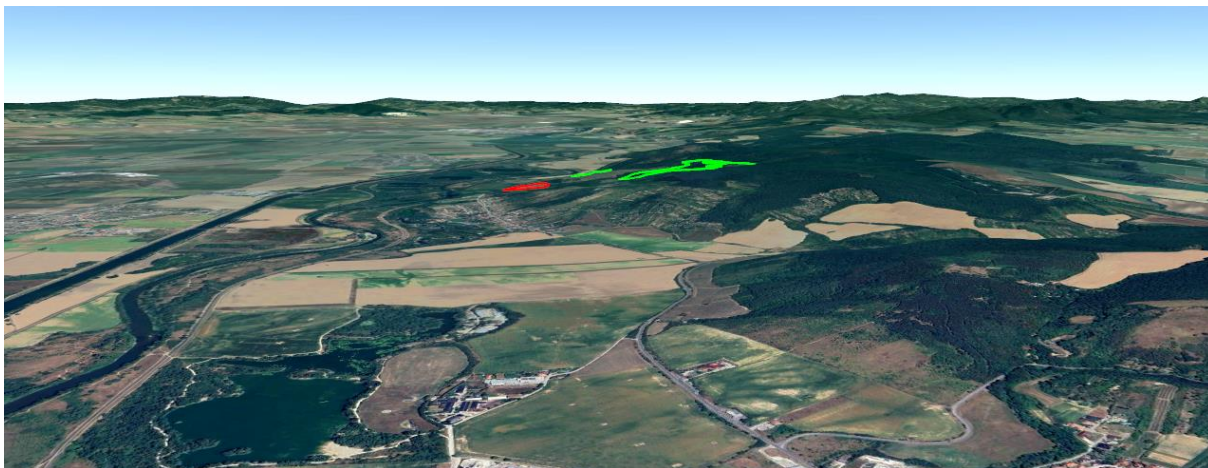
Obrázok 12: 3D zobrazenie záujmového územia z východnej strany v zóne dobrej viditeľnosti, sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou (mapový podklad: © ZBGIS)

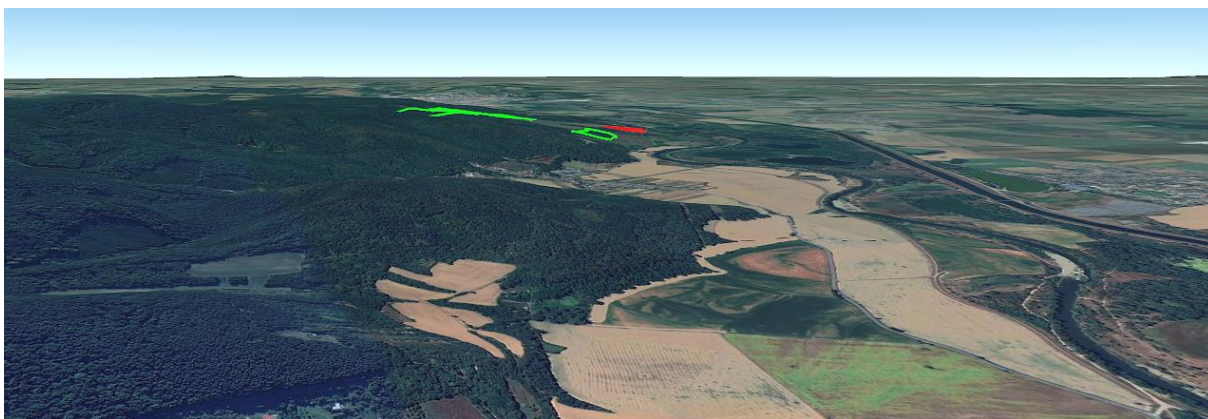
Obrázok 13: 3D zobrazenie záujmového územia zo západnej v zóne dobrej viditeľnosti, sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou (mapový podklad: © ZBGIS)

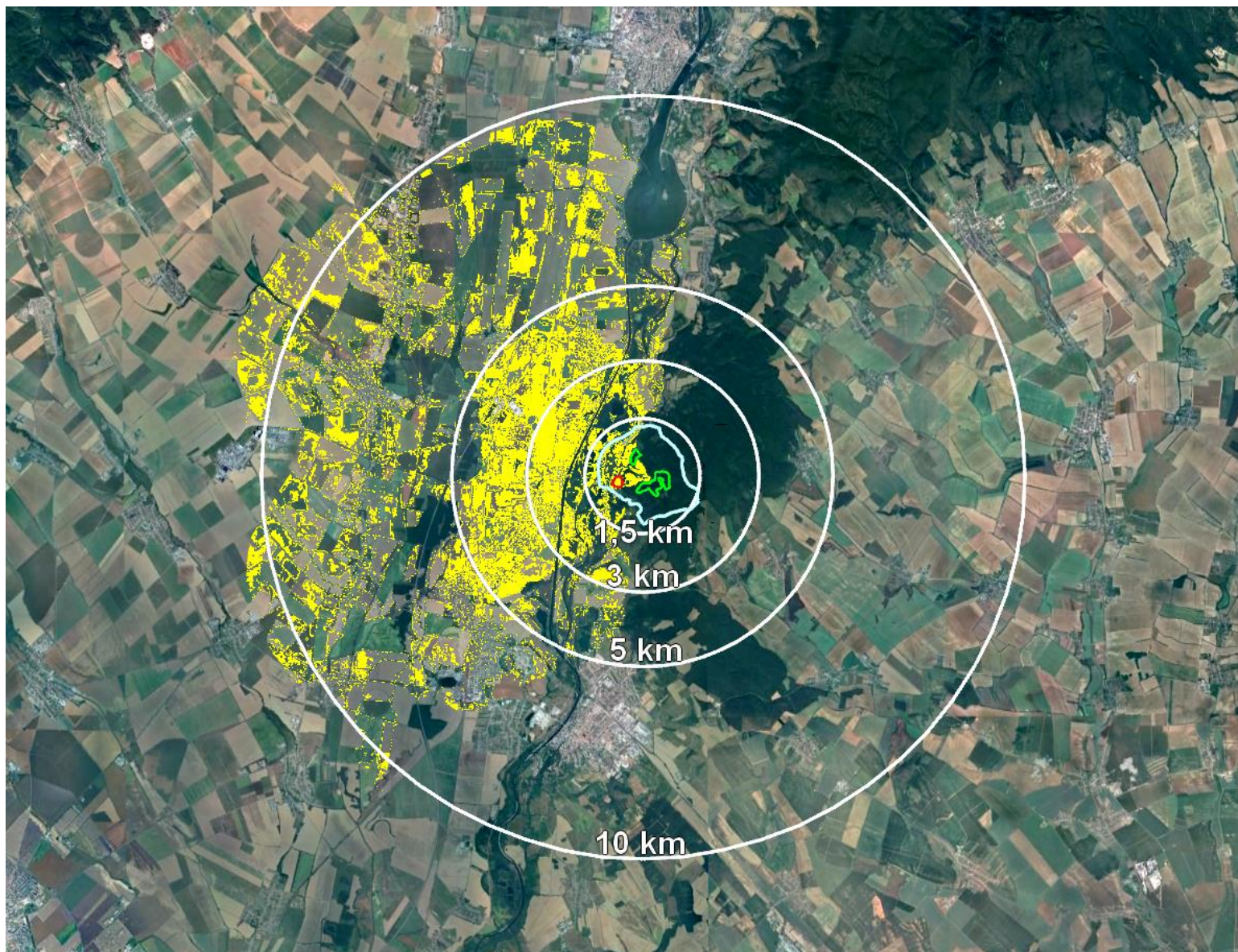
Obrázok 14: 3D zobrazenie záujmového územia z južnej strany v zóne dobrej viditeľnosti, sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou (mapový podklad: © ZBGIS)

Obrázok 15: 3D zobrazenie záujmového územia zo severnej strany v zóne dobrej viditeľnosti, sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou (mapový podklad: © ZBGIS)

Obrázok 16: Vymedzenie rozsahu krajinného obrazu zasiahnutého navrhovanou činnosťou, analýza potenciálnej viditeľnosti – žltou farbou, sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou, vymedzený DoKP – modrou farbou, zóny slinnej až slabej viditeľnosti – fialovou farbou (mapový podklad: © ZBGIS)

Obrázok 17: Situácia výhľadových bodov, sektor 1 – červenou farbou, sektor 3 – zelenou farbou, vymedzený DoKP – modrou farbou, zóny slinnej až dobrej viditeľnosti – fialovou farbou (mapový podklad: © ZBGIS)

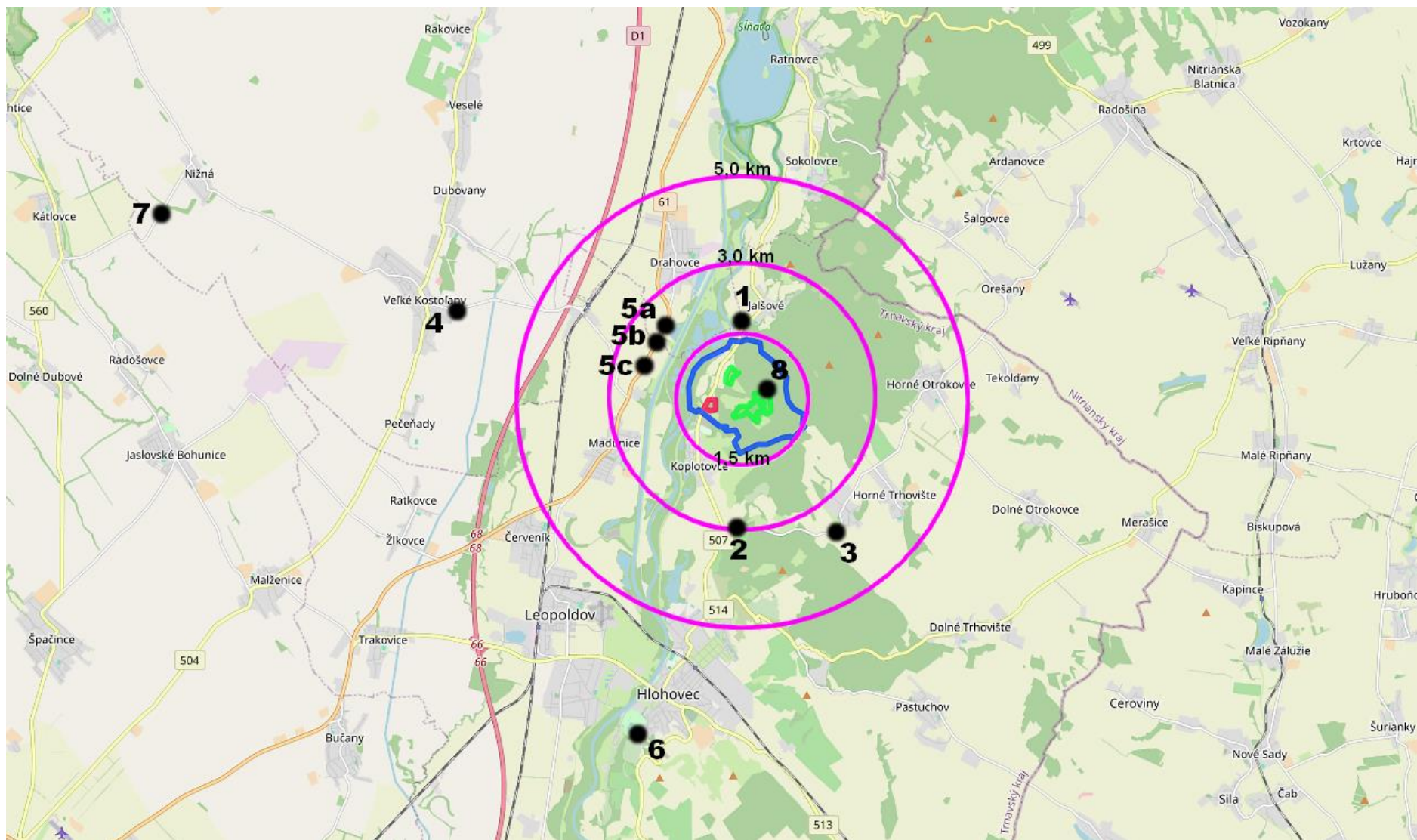

Foto 5: Viac vzdialené pohľadové miesta. Plánovaná výstavba nebude tvoriť dominantný prvok a pohľadovo bude menej významnou súčasťou krajinnej scény. © Foto: S. Čížková

1. poľná cesta k rieke Váh južne od obce Jalšové, vzdušná vzdialenosti cca 1 600 m (GPS 48°30'12.7"N 17°49'15.1"E)

2. križovatka Koplotovce-Tepličky-Hlohovec, vzdušná vzdialenosti cca 3 000 m (GPS 48°27'42.4"N 17°49'02.8"E)

3. cesta pri kríži v J časti obce Tepličky, vzdušná vzdialenosti cca 4 000 m (GPS 48°27'42.7"N 17°51'04.4"E)

4. Madunice, Kostol'anská ulice pri okraji zástavby, vzdušná vzdialenosti cca 3 500 m (GPS 48°30'08.2"N 17°46'35.6"E)

- 5a, 5b, 5c južne obce Drahovce na ceste v smere Madunice, vzdušná vzdialenosti cca 2 000 m (GPS 48°30'09.4"N 17°47'50.8"E, 48°29'59.6"N 17°47'43.2"E a 48°29'44.6"N 17°47'31.4"E)

6 Hlohovský zámok, vzdušná vzdialenosti cca 13 450 m (GPS 48°25'12.168"N, 17°47'22.239"E)

7 cesta južne obce Nižná (v smere Kátovce), vzdušná vzdialenosti cca 13 450 m (GPS 48°31'25.66"N, 17°38'26.72"E)

8 vyhládka Koplotovce cca 300 m n. m., vzdušná vzdialenosti cca 50 m (GPS 48°29'23.135"N, 17°49'41.359"E)

IDENTIFIKÁCIA ZNAKOV A HODNÔT KRAJINNÉHO RÁZU V DOKP

OCHRANA PRÍRODY A KRAJINY

PAMÄTNÉ STROMY

V DoKP zámeru nie je vyhlásené chránené stromy.

Najbližšie pamätne stromy sa nachádzajú južne od DoKP v parku v Hlohovci. – **Borovica v Zámočkej záhrade v Hlohovci** (evidenčné č. štátneho zoznamu – S 460) a **Platan v Zámočkej záhrade v Hlohovci** (evidenčné č. štátneho zoznamu – S 461).

Dôvod ochrany borovice: Vzhľadom na svoj vek, ekologickú, krajínovornú a estetickú funkciu je mimoriadne významný strom v okrese Hlohovec. Význam ochrany: estetický.

Dôvod ochrany platanu: Vzhľadom na svoj vek je to strom ekologicky, krajínovorne a esteticky významný. Význam ochrany: kultúrny, krajínársky a estetický

CHRÁNENÉ ÚZEMIA

DoKP zámeru nie je súčasťou a ani nezasahuje do osobitne chráneného územia a ochranného pásma.

Najbližšie chránené územie sa nachádza južne - prírodná rezervácia (ďalej len PR) Sedliská (evidenčné číslo: 149). Predmetom ochrany je ochrana xertermných porastov stepného charakteru s bohatým výskytom poniklecov (*Pulsatilla pratensis* subsp. *nigricans*, *P. vulgaris* subsp. *grandis*) v sprievode ďalších významných teplomilných druhov živočíchov a rastlín na vedeckovýskumné a kulturno-náučné ciele. PR je súčasne zaradená medzi územia európskeho významu ako SKUEV0175 Sedliská.

Foto 6: Jarný aspekt v PR Sedliská a SKUEV0175 Sedliská, dominantným *Adonis vernalis*.
© Foto: S. Čížková

ÚZEMIE EURÓPSKEHO VÝZNAMU

V území DoKP sa nachádza územie európskeho významu – **SKUEV0852 Váh pri Hlohovci**. Prírodné koryto Váhu so zachovanými meandrami a tvorbou naplavenín v litorálnej zóne. Staršie štrkové lavice a eróznou činnosťou vody narušované brehy toku sú porastené vegetáciou zväzu *Chenopodion rubri* a *Bidention*, bylinnými lemovými spoločenstvami a vrbovými krovínami. Štrkoviská, ktoré vznikli premiestňovaním koryta toku a po vyťažení štrku zaplavené vodou poskytujú vhodné podmienky pre existenciu spoločenstiev typu *Magnopotamion* alebo *Hydrocharition*. Druhy, ktoré sú predmetom ochrany – *Aspius aspius*, *Romanogobio albiginnatus*.

Obrázok 18: Mapa ochrany prírody (CHS, VZCHÚ, MZCHÚ, ÚEV) v DoKP, vymedzený DoKP – modrou farbou (mapový podklad: © KIMS)

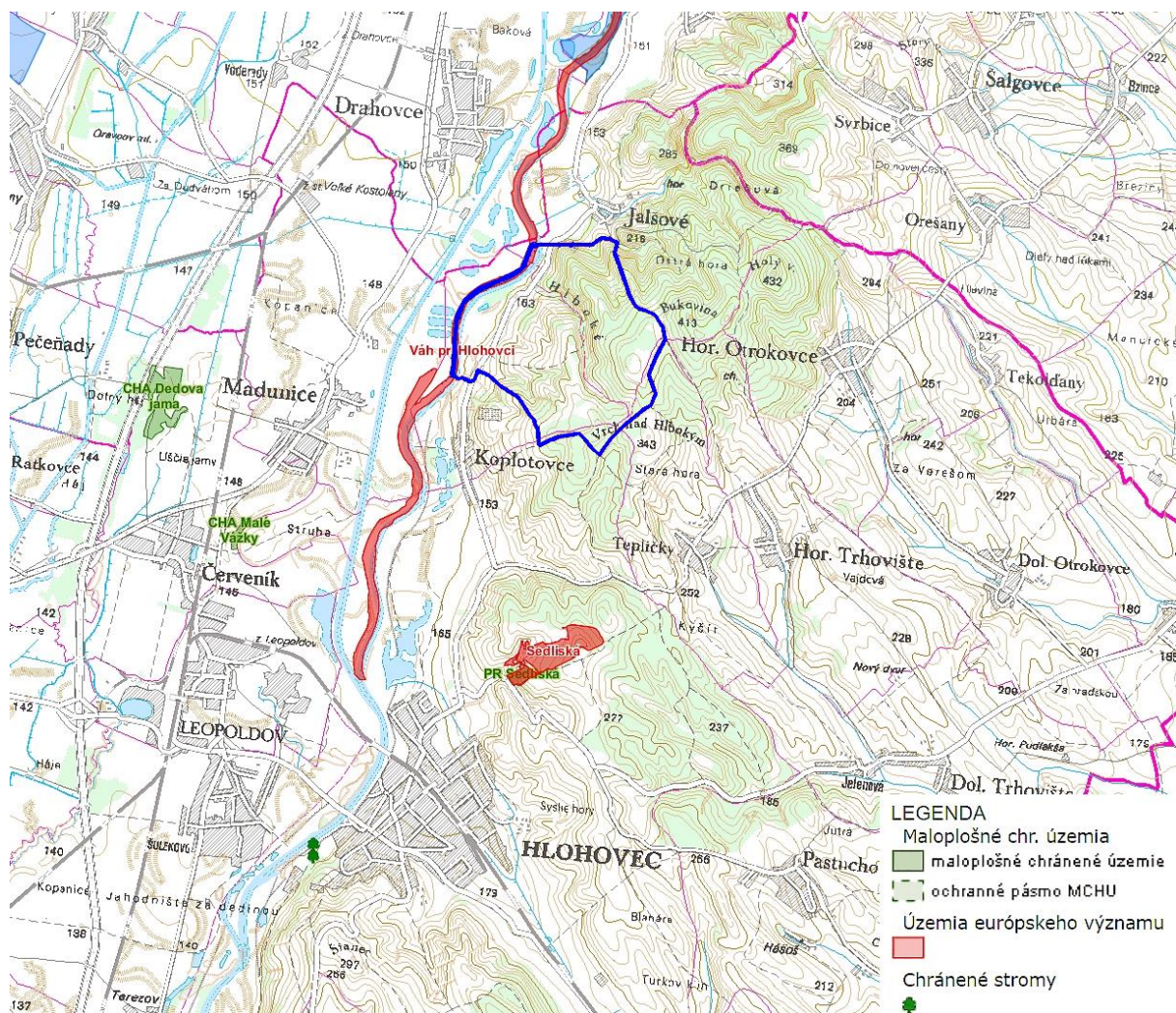

Foto 7: SKUEV0852 Váh pri Hlohovci. © Foto: S. Čížková

PRÍRODNÉ POMERY

Geomorfologické členenie DoKP náleží do dvoch podcelkov Dolnovážska niva (menšia časť na západnom okraji) a Inovecké predhorie. Tieto jednotky okrem špecifických geomorfologických pomerov zároveň odzrkadľujú odlišné geologické pomery, následne aj biotické a často aj mikroklimatické či hydrologické pomery.

Prehľad geomorfologických jednotiek:

Sústava: Alpsko-himalájska

Podsústava: Karpaty

Provincia: Západní Karpaty

Subprovincia: Vnitřní západní Karpaty

Oblasť: Fatransko-tatranská oblasť

Celok: Považský Inovec

Podcelok: Inovecké predhorie

Sústava: Alpsko-himalájska

Podsústava: Panónska panva

Provincia: Západopanónska panva

Subprovincia: Malá Dunajská kotlina

Oblasť: Podunajská nížina

Celok: Podunajská pahorkatina

Podcelok: Dolnovážska niva

Základnú morfoštruktúru podcelku Dolnovážska niva predstavujú mierne diferencované morfoštruktúry s reliéfom zvlnených rovín, ktorý prechádza do reliéfu nív a rovín (v úseku za riekou Váh). Dominantným tvarom reliéfu sú úpätné a medzivalové depresie a recentné agračné valy a ich osi. Na geologickej stavbe Dolnovážska niva zájmového územia sa zúčastňujú íly, prachy, piesky, štrky, slojky lignitu, sladkovodné vápence, tufity, ktoré vznikli vo vrchnom miocén – pliocén (geologická jednotka neogén). Vo veku panón – pont sa tu formovali vápnité íly, prachy, piesky, štrky až zlepené, sloje lignitu, sladkovodné vápence, tufy (geologická jednotka neogén).

Považský Inovec je 48 km dlhý s premenlivou šírkou 15 až 25 km. Pohorie je najmohutnejšie vo svojej severnej časti, susediacej so Strážovskými vrchmi, ktorej dominuje najvyšší vrch Inovec (1042 m). Smerom na juh pozvoľna klesá do Podunajskej nížiny, ktorá ho obklopuje. Geomorfologicky sa delí na Vysoký Inovec (Inovec 1042 m), Nízky Inovec (Bezovec 743 m), Krahulčie vrchy (Marhát 748 m) a Inovecké predhorie (bez výrazných vrcholov, na východ od Beckova 550 m).

Inovecké predhorie predstavuje znížený výbežok pahorkatinného reliéfu smerom k Hlohovcu. V pohorí prevláda mierne až stredne rezaný reliéf s relatívnymi výškami 101–310 m. Na menej odolných horninách vznikli eróziu depresie a kotliny.

Na geologickej stavbe Inovecké predhorie v záujmovej lokalite sa zúčastňujú hlavne gutensteinské vápence, ramsauské, hlavné a wettersteinské dolomity, reiflingské vápence, ktoré sa formujú vo veku stredný – vrchný trias (Geologická jednotka Mezozoikum Vnútrotných Karpát) a vytvárajú hladký vyrovnaný reliéf. Popri týchto horninách sa vyskytujú ešte v západnej časti lokality vápence, dolomity, bridlice, pieskovce (Geologická jednotka Mezozoikum Vnútrotných Karpát, vrchný trias), vápnité íly, prachy, piesky, štrky až zlepenice, sloje lignitu, sladkovodné vápence, tuфы (Geologická jednotka Neogén, panón – pont).

Pre územie Slovenska boli vymedzené tri základné klimatické oblasti: teplá, mierne teplá a chladná. Základné charakteristiky, ktoré boli pre vymedzenie použité sú priemerné zrážkové úhrny vo vegetačnom období (apríl-september), zrážkové úhrny prevyšujúce v priemere 105 mm za zimné obdobie (december-február), priemerná teplota vzduchu vo vegetačnom období a hodnoty priemernej rýchlosti vetra tiež vo vegetačnom období.

Podľa klimatickej regionalizácie Slovenska leží väčšia východná časť DoKP v teplej klimatickej oblasti, horská klíma 7, a menšia západná časť spadá do prevažne teplej, nížinnej klímy 2, vid'. tabuľka.

Tabuľka 2: Charakteristika klimatických oblastí

Charakteristika klimatické oblasti	Horská klíma 7	Nížinná klíma 2
Klimaticko-geografický subtyp	teplá	prevažne teplá
Klimaticko-geografický typ	horská klíma	nížinná klíma
Kód klimaticko-geografického typu	7	2
Dolný interval amplitúdy priemerných mesačných teplôt °C	21	21,5
Dolný interval priemerných januárových teplôt °C	-5	-4
Dolný interval priemerných júlových teplôt °C	19,5	18,5
Dolný interval ročného úhrnu zrážok v mm	600	650
Horný interval amplitúdy priemerných mesačných teplôt °C	23	24
Horný interval priemerných januárových teplôt °C	-2	-1,5

Charakteristika klimatickej oblasti	Horská klíma 7	Nížinná klíma 2
Horný interval priemerných júlových teplôt °C	17,5	19,5
Horný interval ročného úhrnu zrážok v mm	800	700

FYTOGEOGRAFICKO-VEGETAČNÉ ČLENENIE

Najväčšia časť DoKP patrí do oblasti západokarpatskej flóry (*Carpaticum occidentale*), obvod predkarpatskej flóry (*Preacarpaticum*), okres 11 Považský Inovec.

V porovnaní s panónskou oblasťou má oblasť horský až vysokohorský charakter. Veľká pestrosť fyzickogeografických podmienok podmienila značnú diferenciáciu flóry (preto je obvod *Preacarpaticum* rozdelený do piatich podobvodov).

Prevažuje dobová zóna, horská podzóna, kryštálicko-druhohorná oblasť, vegetačný stupeň kolinný, hlavná drevina je dub a často sa vyskytuje hrab.

Menšia časť na východe spadá do oblasti panónskej flóry (*Pannonicum*), obvod európskej xero-térmnej flóry (*Eupannonicum*), okres 6 Podunajská nížina, kde nájdeme rastliny, ktoré sú teplomilné.

Prevláda dobová zóna, nížinná podzóna, pahorkatinná oblasť, vegetačný stupeň kolinný, hlavná drevina je dub a často sa vyskytuje hrab. Pováčšine je odlesnený a premenený na pole.

Hranice medzi oblasťami *Carpaticum occidentale* a *Pannonicum* nie sú v DoKP úplne ostré.

KULTÚRNO-HISTORICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMIA A JEJ ZNAKY

Kultúrna a historická charakteristika DoKP odráža prítomnosť človeka v krajine. Človek vždy vyvíjal snahu o zvelebenie svojho okolia, zdokonalenie svojich životných podmienok či rozvoj svoj vlastný (spoločenský). Pohnútky, ktoré ho k tomu viedli, boli často rýdzo utilitárne, avšak často prospešné aj do ďalších vekov. Odrazy ľudskej činnosti sú v krajine často prítomné dodnes a ďalej pretrvávajú, iné sa naopak vytrácajú. Podobne ako v prípade fyzickogeografických pomerov, ktoré vytvárajú previazaný komplex prírodných podmienok, tak aj jednotlivé doklady prítomnosti človeka v krajine nevystupujú nezávisle, ale sú tesne previazané. Tieto súvislosti presahujú ďaleko horizont ľudského života a určite aj fyzický priestor, ktorému sa venuje táto štúdia.

Obec Koplotovce leží 5,5 km severne od Hlohovca nad údolnou nivou Váhu, na ľavobrežných riečnych terasách dotýkajúcich sa južných svahov pohoria Považský Inovec.

Centrálna časť obce leží v nadmorskej výške 165 m n. m. Osídlenie sa vyvinulo pozdĺž staršej obchodnej cesty, pri brode cez rieku Váh a v blízkosti vyvieračky sírnatých prameňov.

Prvá písomná zmienka o obci sa nachádza v Zoborskej listine z roku 1113.

Vlastnícky bola rozdelená na dve časti, kde jedna časť patrila kastelánom hradu Hlohovec a druhá benediktínskemu opátstvu sv. Hypolita v Nitre. Ďalšia zmienka o obci je z roku 1185, v testamente šľachtica Stojlava, ktorý padol v boji za záujmy uhorského kráľa Belu III. Rozdelenie obce na dve časti pretrvalo až do druhej polovice 13. storočia. Pri metácii Hlohovca roku 1275 bola stále rozdelená na južnú a severnú časť. Kým južná časť patrila Abovmu synovi Ernegovovi (Eurnough), severná spolu s dvoma ostrovmi na rieke Váh zoborskému konventu sv. Hypolita. Od roku 1330 sa celá obec dostala do rúk miestnym zemanom. V závere 16. storočia patrila Štefanovi Czoborovi. Z roku 1593 sa zachovala zmienka o koplotovskom kaštieli, v ktorom ťažko chorý Czobor spísal testament a celý svoj majetok odkázal manželke rod. Révayovej. Roku 1613 získal obec spolu s opevneným kaštieľom Tomáš Gosztonyi. Roku 1663 bola v majetku grófa Nádašdyho. V októbri toho istého roku, kaštieľ ležiaci pri miestnom brode cez rieku Váh, zaujali Turci a vypálili ho. Túto skutočnosť zachytáva mapa okolia Leopoldova z roku 1668. Kaštieľ v ňom nesie pomenovanie „Scheite“, čo zrejme súvisí s pôvodnou staršou stavbou z netrvanlivých materiálov, ktorá na tomto mieste stála skôr.

Obec neskôr vlastnili viaceré zemianske rody, poslednými majiteľmi veľkostatku bola rodina Frideczky. Obyvatelia sa venovali v prevažnej miere vinohradníctvu a poľnohospodárstvu, v 19. storočí tu bola rozšírená ťažba kameňa a štrku a v majeri Čanadov chov oviec. Prírodná vyvieračka geotermálneho prameňa sa pôvodne využívala na namáčanie konopí.

Na severnom okraji katastra Koplotoviec sa v stredoveku vyvinula ďalšia osada Čanadov (Chened), spomínaná k roku 1393 ako majetok magistra Mikuláša Konta z Iloku a jeho dedičov. Keďže aj dnes ide o jedno katastrálne územie, nie je vylúčené, že Čanadov bol pôvodne neznámou severnou časťou osady Koplotovce, ktorá bola do konca 1. tretiny 14. storočia vo vlastníctve zoborského opátstva. Roku 1525, keď ju získali do držby Thurzovci sa spomína už len ako majer. Po ničivej povodni Váhu roku 1673 majer zanikol, pričom na jeho mieste vztýčili sochu sv. Jána Nepomuckého. V 19. storočí rodina Frideczky postavila v Čanadovskej pustatine nový majer.

Súčasný erb Koplotoviec vychádza zo staršej pečate odtlačenej na urbáriálnych dokumentoch z roku 1781. Na pečati bez nápisu je zobrazená osemlistá ruža. Okrem nej je známa i druhá obecná pečať, na ktorej je vyobrazený vinič s doplnkami. V kruhopise je nápis KAPLAT ANNO 1784. Obec Koplotovce si napokon osvojila znak zo staršej pečate, pričom súčasný erb tvorí striebrolemaná dvojité striebrostredá listová ružica, vonkajšia strieborná, vnútorná červená.

V záujmovom území zaznamenáme pri ceste božie muky. V najbližšom okolí DoKP v obci Koplotovce sa nachádza kostol Navštívenia Panny Márie, Frídeský kaštieľ. V zóne silnej až dobrej viditeľnosti (0-5 km) sa nachádzajú kostol Ducha svätého v Jalšové, kostol svätého Martina v obci Drahovce, kostol svätého Imricha a Kaštieľ v obci Horné Otrokovce, kostol svätého Bartolomeja v obci Horné Trhovište, kostol Sedembolestnej Panny Márie v Tepličkách, kostol Narodenia Panny Márie v obci Madunice.

Prakticky vo všetkých obciach sa nachádzajú sakrálné pamiatky - kaplnky, sochy, božie muky, pamätníky, pomníky, kríže, stĺpy kultúrneho významu, vidiecke domy a pod.

Obrázok 19: Prehľad významnejších kultúrnych pamiatok pre širšie okolie plánovaného zámeru (v potenciálnej silnej až dobrej viditeľnosti 0-5 km). Mapový podklad: © ZBGIS

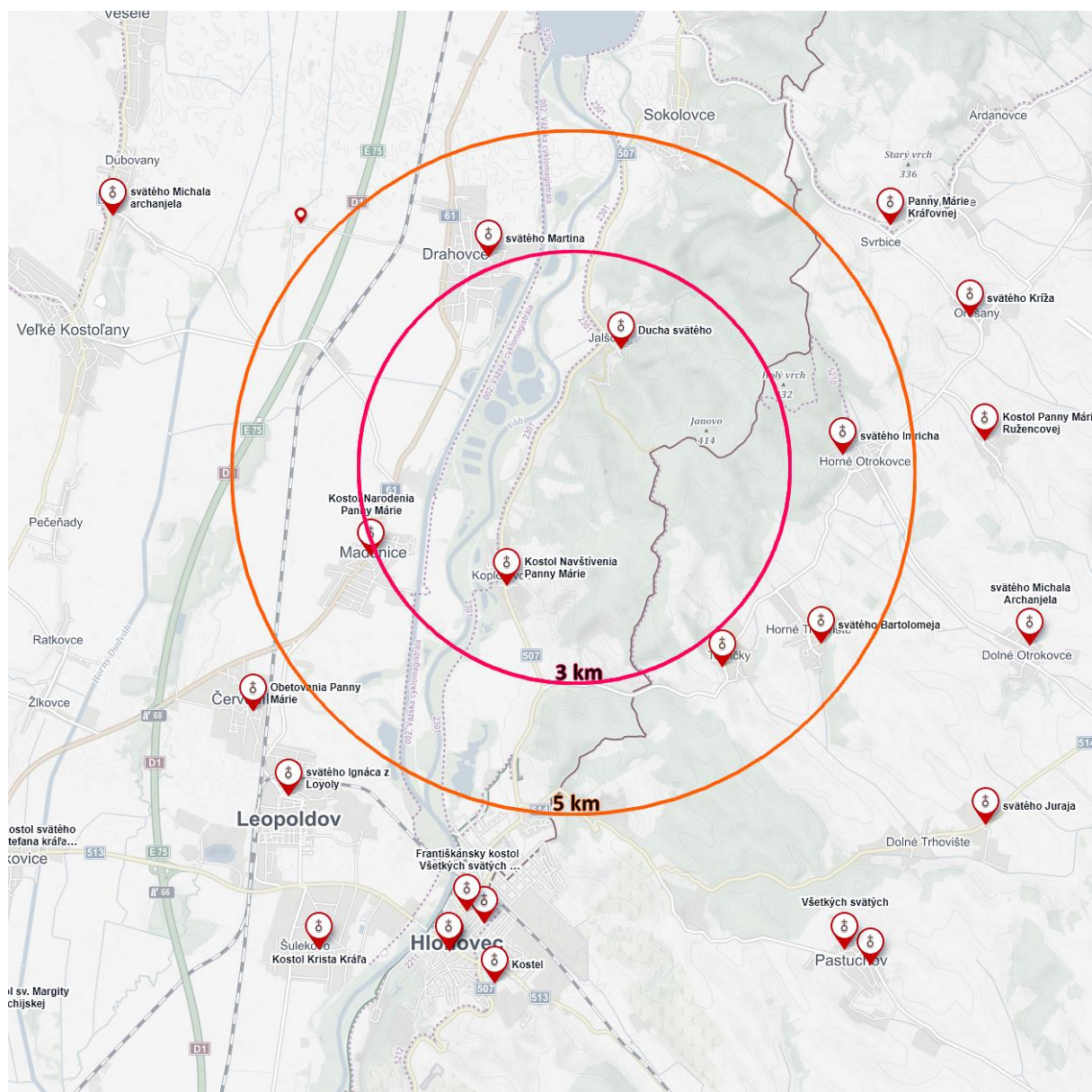

Foto 8: Kostol Navštívenia Panny Márie v obci Koplotovce. © Foto: S. Čížková

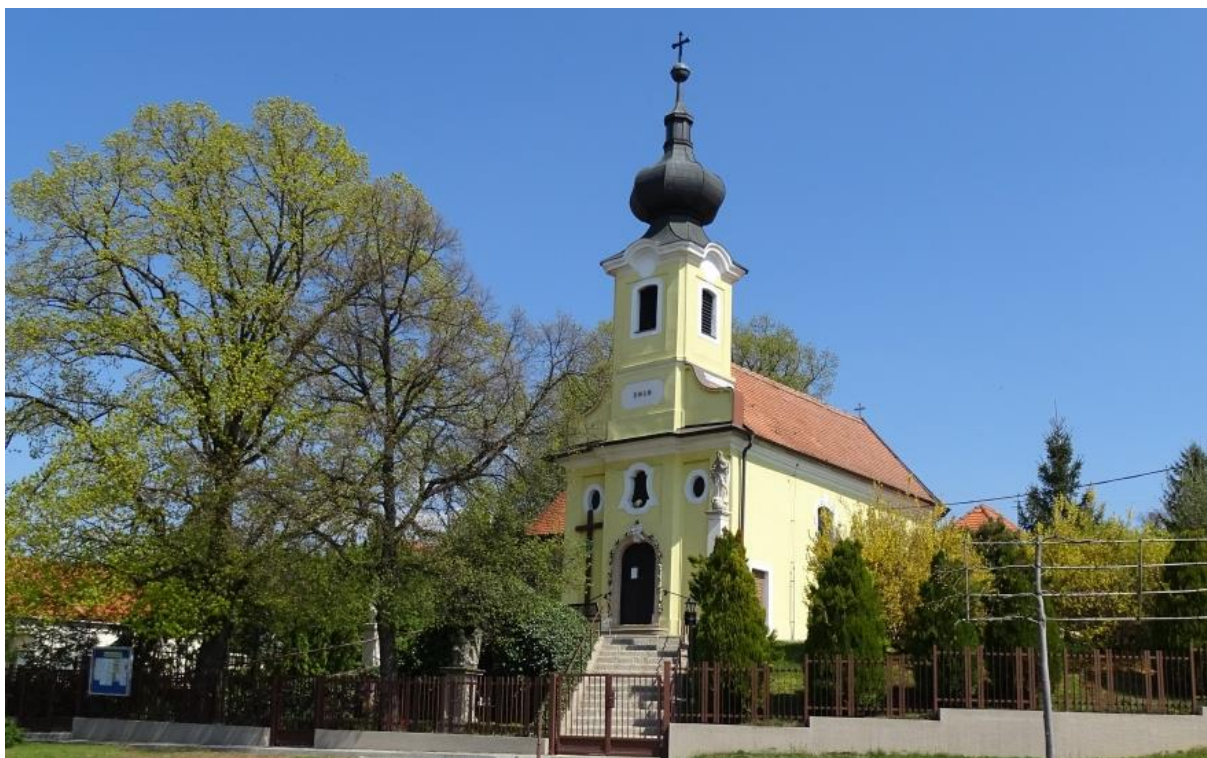

Foto 9: Kostol Narodenia Panny Márie v obci Madunice. © Foto: S. Čížková

Pôvodný charakter niektorých obcí v zóne silnej až dobrej viditeľnosti je však narušený novými stavbami postavenými v povojnovom období, ktoré nerešpektujú hmotu a meradlo pôvodnej zástavby. Patria medzi ne predovšetkým poľnohospodárske areály, ktoré sú v niektorých prípadoch v chátrajúcom stave a stierajú pôsobenie kostolov a iných historických stavieb.

Ďalším negatívnym znakom krajiny je jej výrazne poľnohospodársky charakter s absenciou zelene, vedenie vysokého napätia s indiferentným prejavom, ktoré sú bežnou a nutnou súčasťou krajiny, avšak môžu dávať do pozadia estetické pôsobenie niektorých ďalších znakov krajiny, ruderálne vegetačné spoločenstvá, dopravné koridory, výsadby nepôvodných kultivarov topoľov v krajine (*Populus nigra* 'Italica', *Populus x canescens*, *Populus x canadensis*) a invázneho agátu (*Robinia pseudacacia*), cesty, spevnené cesty, železnice.

Foto 10: Vedenie vysokého napätia s indiferentným prejavom. © Foto: S. Čížková

Výraznou negatívnou dominantou Podunajskej pahorkatiny je jadrová elektráreň Jaslovské Bohunice.

Foto 11: Jadrová elektrárňa Jaslovské Bohunice je výraznou dominantou mierne zvlnenej Podunajskej pahorkatiny (územie s malými vertikálnymi rozdielmi). © Foto: S. Čížková

ESTETICKÉ HODNOTY, PRIESTOROVÉ VZŤAHY, HARMÓNIA ÚZEMIA

Estetická hodnota územia predstavuje synergický a zrejme rozhodujúci aspekt pri vnímaní rázu krajiny a hodnotení jej kvalít. Estetickú hodnotu utvára jednak fyzicky definovateľné vzťahy medzi jednotlivými zložkami (prvkami) krajinnej scény – charakter, usporiadanie či štruktúra prvkov krajinnej scény, ktoré môžu vytvárať zvláštnosť či jedinečnosť krajinnej scény a tiež harmóniou vzťahov a merítka jednotlivých prvkov. Pre estetickú hodnotu je dôležitá estetická norma, ktorá nie je globálne jednotná, a predovšetkým konštantná v čase, podlieha neustálemu vývoju, čo platí samozrejme aj v iných oblastiach kultúrneho či spoločenského prostredia (napr. v hudbe). Každopádne určité rysy (krajiny) pôsobiace esteticky priaznivo spoluvytvárajú harmonické vzťahy v území dlhodobo. K takým javom patrí bezpochyby napr. prítomnosť (hojná) prírodných či prírode blízkych prvkov, existencia výsledkov ľudskej činnosti, ktoré sa historicky osvedčili, napomohli životu ľudí v danom mieste (napr. železničná trať, vinohrad, premostenie toku) a ich identifikácia s krajom.

Charakteristickým rysom východnej DoKP sú rozsiahle plochy poľnohospodárskej pôdy (štandardná orná pôda, trvalý trávny porast). Polia tvoria menšie lány, rozčlenené rozptýlenou drevinovou zeleňou a rieka Váh so sprievodnou drevinovou brehovou vegetáciou. V západnej časti DoKP prevládajú lesné porasty.

Vzhľadom k vlastnostiam reliéfu sa aj v tejto oblasti, tak ako aj v širšom území, ustálil typický sled využívania územia tak, že vrcholové plošiny sú orané iba miestne, na skeletovitých výchoch sú lesy, dediny sú typicky lokalizované v dolných ukončeniach bočných údolí. SvaHY zarezaných údolí sú zalesnené, bočné údolia sú aj pastvinami a na dne údolia sú lúky, dnes často opustené.

Ako už bolo uvedené, pre krajinu v širšom DoKP je charakteristická zachovalosť využitia územia – lesnícky (dominantne) a poľnohospodársky využívaná pôda, ktoré vďaka zreteľnému spoločnému rozhraniu formujú výrazný krajinný kontrast. Stabilizovaný plošný rozsah lesných i mimolesných plôch dokladá snímka mapy z II. vojenského mapovania z rokov 1810 – 1869 (obrázok 20) s aktuálnou leteckou snímku záujmového územia.

Územie v západnej časti širšieho DoKP predstavuje čitateľný rovinatý priestor s dominantným uplatnením horizontálneho merítka krajiny. Tento priestorový rys je prirodzene silnejšie vnímateľný predovšetkým v otvorených polohách – mimo zastavaného územia. Vo voľnej krajine bez výskytu hojnejších členiacich prvkov je krajina veľmi čitateľná. Vo výhľadoch z otvorených polôh mimo zástavby sídiel sa v krajinnej scéne uplatňujú aj relatívne vyššie plošiny, ktoré tvoria priestorové dominanty. Vertikály presahujúce výšku pozorovateľa (stromy, budovy a pod.) tvoria v SZ, Z a JZ časti územia rozvoľnený raster. Podľa pozície pozorovateľa mu formácie drobných remízok a líniovej vegetácie uzatvárajú voľný priehľad do krajiny.

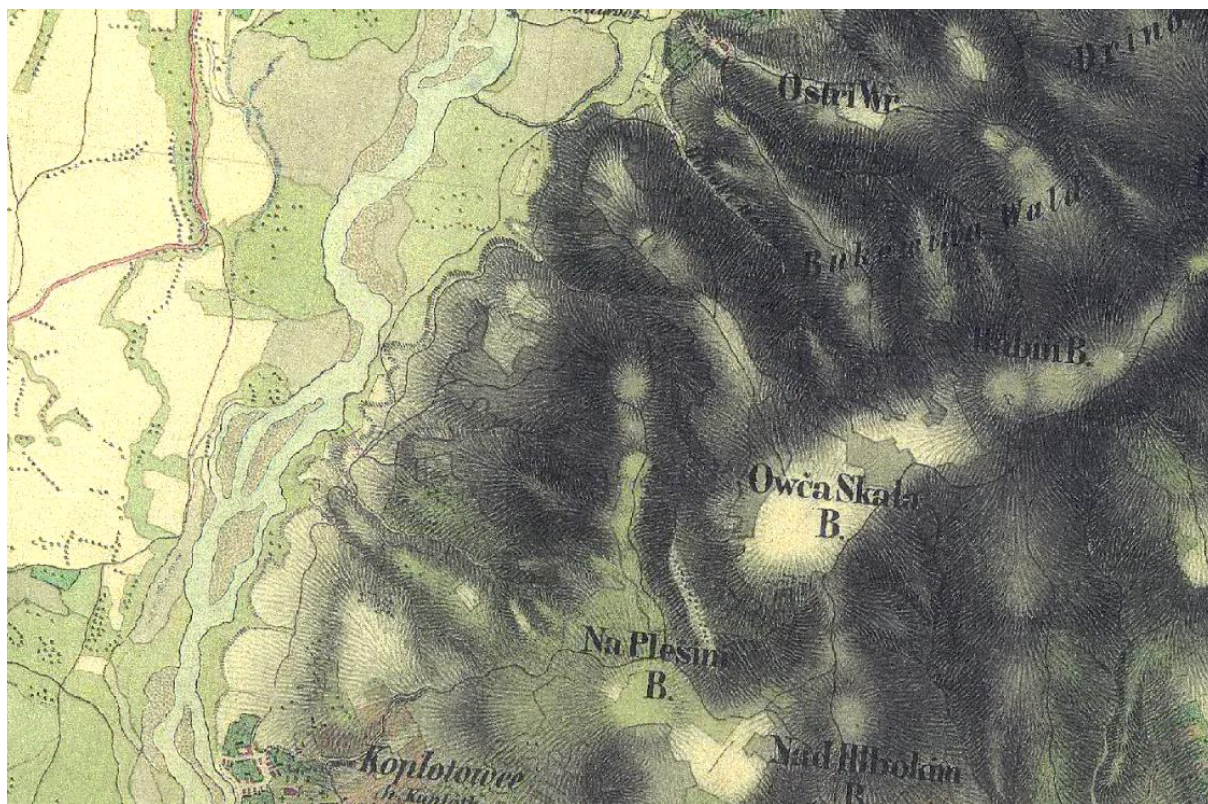
Cenným znakom SV, V, JV časti širšieho DoKP je zachovaná morfológia reliéfu, ktorá sa vyznačuje jednak členitosťou horizontálneho profilu a najmä potom premenlivou sklonitosťou zalesnených svahov. Vertikály presahujúce výšku pozorovateľa tvoria vo východnej časti územia súvislé lesné porasty, ktoré uzatvárajú voľný priehľad do krajiny.

V blízkom okolí záujmovej lokality (juhozápadným smerom) zaznamenáme zástavbu, ktorá v súčasnosti zreteľne modifikuje priestorové vzťahy záujmového územia – narušenie predovšetkým harmonického merítka i vzťahov v krajine.

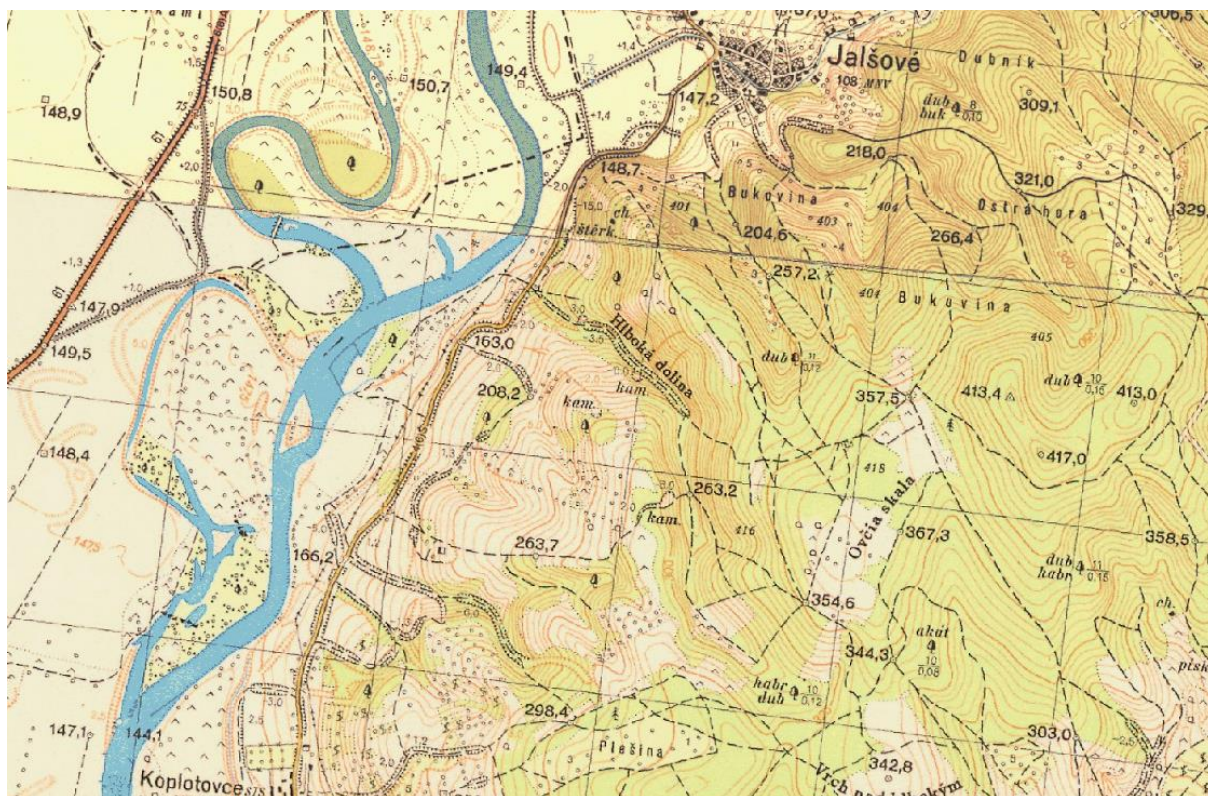
Znakom priestorového usporiadania krajiny je potom zreteľný prechod zástavby do voľnej krajiny (krajinný kontrast). Osídlenie, resp. zástavba sídiel, vrátane rekreačnej, však nedosahuje značný vizuálny prejav. Celkovo možno povedať, že dotknutý krajinný priestor, aj napriek vstupu novej výstavby do voľnej krajiny nebude citeľnejšie poznačený rozvoľnenou výstavbou rodinných domov, ktorá by nezodpovedala priestorovému usporiadaniu krajiny či skladbe jednotlivých krajinných zložiek.

Horizontálne meradlo umocňuje plošná štruktúra krajiny – súvislé lesné plochy, okrajovo bloky poľnohospodárskej pôdy a niva rieky Váh.

Obrázok 20: Historická mapa II. vojenského mapovania (mapový podklad: © ZBGIS)

Obrázok 21: Topografická mapa 1: 25 000z roku 1952-1957 (mapový podklad: © ZBGIS)

VPLYVY NA KRAJINNÝ RÁZ

V tejto kapitole je vykonaná klasifikácia každého znaku determinovanej charakteristiky krajinného rázu v rámci stanoveného miesta krajinného rázu. Jednotlivé znaky boli klasifikované podľa pozitívnych či negatívnych prejavov a podľa ich významnosti v krajinnom ráze.

Navrhovaná stavba nepredstavuje významný zásah do prírodnej charakteristiky danej lokality. Z vyššie uvedených prírodných charakteristík, hodnôt a vykonaného biologického prieskumu, je zrejmé, že sa na lokalite určenej na realizáciu zámeru nenachádzajú žiadne prírodné prvky (rastlinné spoločenstvá, jedinci, živočíšne druhy, geologické javy) s významnou prírodnou hodnotou. Navrhovaný zámer súčasne nepredstavuje významný zásah do CHKO, CHA, CHVÚ, PS, ÚEV, RAMSAR, nenachádza sa v žiadnom z uvedených území. Umiestnenie plánovaného zámeru leží mimo miesta krajinného rázu s vysokou prírodnou hodnotou a možno teda predpokladať nepriame slabé ovplyvnenie.

Z dôvodu plánovaného zámeru dôjde k odstráneniu náletových krovín a stromov, lesných porastov, ktoré sa nachádzajú na celej ploche vymedzeného územia. Nelesné drevinové prvky sú pod vplyvom priameho i nepriameho pôsobenia človeka a z hľadiska biodiverzity sa ich konzervatívna ochrana javí ako málo významná. Avšak z hľadiska ekologicko-stabilizačných funkcií, ktoré tieto existujúce dreviny v území plnia, by mala byť ich ochrana vo všeobecnej rovine zaistená a možno predpokladať priame stredne silné ovplyvnenie.

Pri lesných porastoch, ktoré by mali byť vyťažené je drevinová skladba značne heterogénna. Dominantnou drevinou je dub zimný a hrab obyčajný, vtrúsený je javor poľný, borievka obyčajná, breza previsnutá, buk lesný, čerešňa vtáčia, borovica lesná a breza previsnutá. Šíri sa invázny agát. V zalesnených častiach územia je naplánovaný veľmi rozvoľnený charakter zástavby, ktorý bude v symbióze s okolitou prírodou. Vzhľadom na to, že výrub lesného porastu v sektore 3 nebude súvislý možno očakávať priame stredne silné až silné ovplyvnenie.

Z pohľadu kultúrnej a historickej charakteristiky vystupujú ako hlavné znaky či hodnoty krajinného rázu v dotknutom krajinnom priestore: stará sídelná oblasť s nie príliš bohatými archeologickými dokladmi (vývoje) predchádzajúceho osídlenia, dlhodobo prevažujúci spôsob využitia krajiny – poľnohospodárska výroba, rozvoj obytnej i účelovej zástavby, prítomnosť tradičných kultúrno-historických dominánt, ktoré predstavujú kultúrno-historické hodnoty krajinného rázu jedinečnej cennosti.

Navrhovaná výstavba rodinných domov v rozvoľnenej štruktúre nebude mať významný rušivý vplyv na kultúrno-historické pamiatky a drobné sakrálne stavby. Mnoho týchto pamiatok sa nachádza v obciach, príp. na ich okrajoch alebo sú obklopené vzrastlou zeleňou, tzn. nie sú umiestnené na exponované miesta v krajine (vrcholy kopcov, prevýšené horizonty). Rušivý vplyv na existujúce kultúrne dominanty nebude zásadný. Súčasne nebude realizácia plánovaného zámeru znamenať výraznú premenu využitia územia, preto možno očakávať nepriame slabé ovplyvnenie.

Estetické hodnoty krajinného rázu uvažovaného územia sú v súčasnosti slabo narušené. Negatívnymi prvkami sú monotónne plochy ornej pôdy, nadzemné vedenia elektrického napätia, ruderalne vegetačné spoločenstvá, dopravné koridory, výsadby nepôvodných kultivarov topoľov v krajine (*Populus nigra* 'Italica', *Populus x canescens*, *Populus x canadensis*) a invázneho agátu (*Robinia pseudacacia*).

Navrhovaná výstavba rodinných domov v rozvoľnenej štruktúre svojou architektonickou formou (pôdorysná a hmotová skladba stavby alebo súboru stavieb, v ktorej hrajú role dimenzie, objemy a proporcie hmôt) a výrazom (pôdorysné, hmotové riešenie, riešenie detailov, materiálov, farebnosti a výtvarných prvkov) nebude v rozpore (nebude mať negatívny vplyv) s charakterom okolitej krajiny. Pohľadovo bude pôsobiť neutrálnym dojmom. Nepredpokladá sa výstavba nových vysokých objektov s potenciálom ovplyvnenia krajinného rázu.

Lokalita určená na realizáciu zámeru má charakter pahorkatiny, s malými vertikálnymi rozdielmi a členitým reliéfom. Stavba nezasahuje do žiadneho významného pohľadového horizontu. Aj napriek svojmu umiestneniu a parametrom bude stavba viditeľná najmä z blízkeho okolia a to iba vtedy, pokiaľ nebude v optickom tieni vyrastená zeleň. So vzrastajúcou vzdialenosťou budú, ale prejavy zámeru významne slabnúť, stanú sa pohľadovo nevýznamnou

súčasťou krajinskej scény, často zreteľnou iba za vhodných klimatických podmienok a z pomerne malého množstva miest. Vplyv plošnej horizontálnej dominanty na harmonické meradlo bude najmä v okruhoch silnej viditeľnosti.

Pri realizácii posudzovaného zámeru nastanú zmeny v území, ktoré budú mať vplyv na existujúcu konfiguráciu terénu a súčasne aj na existujúcu krajinnú štruktúru územia. Tieto vplyvy slabo zasiahnu do harmonických vzťahov, ktoré sú aktuálne už mierne narušené.

Tabuľka 1: Identifikácia a klasifikácia znakov krajinného rázu a určenie miery vplyvu zámeru na tieto znaky³

Znaky	Klasifikácia identifikovaných znakov			
	Prejav	Význam	Cennosť	Posúdenie miery vplyvu
Prírodná charakteristika (aktuálna vegetácia, biodiverzita, geomorfológia krajiny)	pozitívny	zásadný	bežná	stredne silný až silný
Prírodná charakteristika (stupeň antropogénneho narušenia – prítomnosť priemyselných zón, poľnohospodárskych objektov, vedenie vysokého napätia, vysielačov a pod.)	negatívny	doplňujúci	bežná	žiadny
Prírodné hodnoty (CHKO, CHA, CHVU, PS, UEV, RAMSAR)	pozitívny	doplňujúci	význačná	žiadny až slabý
Kultúrna charakteristika a historická charakteristika (osídlenie bez väčších centier, rozvoj obytnej i účelovej zástavby, prítomnosť drobných sakrálnych stavieb)	neutrálny	doplňujúci	bežná až význačná	slabý
Kultúrne dominanty v krajine (prítomnosť tradične kultúrno-historických dominánt)	pozitívny	zásadný	jedinečná	žiadny
Estetické hodnoty (esteticky hodnotný obraz krajiny, kompaktnosť a atraktivita krajinskej scény, výskyt hodnotných krajinných scenérií v širších výhladoch prevaha horizontálnej dimenzie, čitateľnosť krajiny, zalesnené horizonty)	pozitívny	spoluurčujúci	bežná až význačná	slabý až stredne silný
Harmonické meradlo a vzťahy (prevažujúce harmonické utváranie krajinskej scény)	pozitívny	spoluurčujúci	bežná až význačná	slabý až stredne silný

³ V tabuľke sú zhrnuté identifikované znaky krajinného rázu v území s určením ich vplyvu (pozitívny, neutrálny, negatívny), významu (zásadný, spoluurčujúci, doplňujúci) a cennosti (jedinečná, význačná, bežná). Je tu tiež vyhodnotená miera vplyvu realizácie zámeru na tieto znaky, a to v rozmedzí žiadny, slabý, stredne silný, silný, zásadný (zásah alebo vplyv).

VYHODNOTENIE MIERY VPLYVU ZÁMERU NA KRAJINNÝ RÁZ – POSÚDENIE

ZÁMERU

Prírodná charakteristika

Žiadny zo znakov prírodnej charakteristiky nedosahuje cennosti, ktorá by prekračovala rámec širšieho územného merítka (jedinečnosti).

Uvažovaná výstavba rodinných domov v rozvoľnenej štruktúre v sektore 1 a 3 v katastrálnom území Koplotovce nevyvolá neúmerný zásah do žiadneho z identifikovaných znakov prírodnej charakteristiky krajinného rázu v území.

Výstavbou sa v záujmovom území rozšíria nepriepustné plochy, ktoré však nebudú predstavovať neúmerný zásah do prírodnej charakteristiky územia. Aj s ohľadom na prítomnosť niektorých cenných prírodných rysov možno vylúčiť neprípustné vplyvy zámeru z hľadiska ovplyvnenia krajinného rázu územia.

Realizácia zámeru sa však dotkne výrub nelesnej drevinovej vegetácie a lesných porastov. V zalesnených častiach územia je však naplánovaný veľmi rozvoľnený charakter zástavby, ktorý bude v symbióze s okolitou prírodou. Súčasne je v záujmovom území navrhnutá izolovaná, štrukturálna a okrasná rezidenčná zeleň s dôrazom na podporenie vodozadržných schopností územia, jeho biodiverzity, diverzity druhotnej krajinej štruktúry, princípov ekologického staviteľstva, či environmentálne funkcie navrhovanej zelene. Predmetom krajinnopriekopárskych úprav je riešenie plôch s výsadbou krovitých porastov a vzrastlých stromov, návrh členenia pozemkov vo vzťahu k vodozadržnosti územia, či prístupnosti spoločných a komunitných priestorov. Funkciou vegetačného riešenia je renaturalizácia územia s cieľom začlenenia navrhovaného riešenia obytných funkcií do krajiny s využitím všetkých funkcií vegetácie, ako sú psychologická, sociálna, či edukačná funkcia, jej mikroklimatický efekt a efekt na biodiverzitu, resp. ekologickú stabilitu územia, ako súčasti riešených prvkov v systéme zelenej infraštruktúry širšieho územia obce Koplotovce.

Celkovo možno vplyv navrhnutého zámeru na prírodnú charakteristiku územia klasifikovať ako stredne silný až silný.

CHKO, CHA, CHVÚ, PS, ÚEV, RAMSAR

V potenciálne dotknutom krajinnom priestore sa nachádza územie európskeho významu – SKUEV0852 Váh pri Hlohovci.

Vzhľadom na predmety ochrany a rozsahu a umiestnenie zámeru nedôjde z pohľadu krajinného rázu k priamemu negatívnemu ovplyvneniu tohto územia.

Celkovo možno vplyv navrhnutého zámeru na CHKO, CHA, CHVÚ, PS, ÚEV, RAMSAR klasifikovať ako žiadny až slabý.

Kultúrno-historická charakteristika

Prítomné kultúrno-historické dominanty v blízkom okolí (kostol Navštívenia Panny Márie, Frídeský kaštieľ v obci Koplotovce, kostol Ducha svätého v Jalšové, kostol svätého Martina v obci Drahovce, kostol svätého Imricha a Kaštieľ v obci Horné Otrokovce, kostol svätého Bartolomeja v obci Horné Trhovištie, kostol Sedembolestnej Panny Márie v Tepličkách, Kostol Narodenia Panny Márie v obci Madunice) predstavujú kultúrno-historické hodnoty krajinného rázu význačnej cennosti.

Z hľadiska kultúrno-historickej charakteristiky územia bude realizácia plánovaného zámeru znamenať premenu využitia územia – stávajúceho a dlhodobého poľnohospodárskeho a lesného hospodárenia. Zámer je však lokalizovaný do blízkosti typologicky (funkčne) podobnej zástavby. Možný, nie príliš významný vplyv môže predstavovať znemožnenie voľného pohybu v záujmovej lokalite. Záujmová lokalita však nie je kľúčovým priestorom pre realizáciu voľnočasových aktivít, na tieto účely sú vyhľadávané iné časti územia v blízkom i vzdialenejšom okolí.

Celkovo možno vplyv navrhnutého zámeru na kultúrnu a historickú charakteristiku územia klasifikovať ako slabý a na kultúrne dominanty v krajine ako žiadny.

Vizuálna charakteristika – estetické hodnoty, priestorové vzťahy, harmónia

Žiadny z identifikovaných znakov vizuálnej charakteristiky nedosahuje cennosti, ktorá by prekračovala rámec širšieho územného merítka (jedinečnosti).

Ovplyvnenie vizuálnej charakteristiky územia vyjadrené klasifikovanými dopadmi na jednotlivé identifikované znaky v tejto kategórii tvorí ťažisko pre stanovenie celkovej únosnosti či neúnosnosti navrhnutého zámeru z hľadiska krajinného rázu a jeho ochrany. Z vyššie spracovaných vplyvov vyplýva, že plánovaná výstavba rodinných domov nevyvolá dopady na vizuálnu charakteristiku územia. V dôsledku výstavby nedôjde k zásadne nepriaznivému účinku na žiadny z identifikovaných znakov v tejto kategórii, najmä znakov jedinečnej cennosti.

Komplex rodinných domov v rozvoľnenej štruktúre bude predstavovať nový krajinný prvok s výrazným uplatnením v priestorových vzťahoch. Dôvodom je priaznivá poloha - pozemok v záujmovom území je svahovitý. Tiež únosná vertikála objektu, zodpovedajúca typologickej podobnej zástavbe v okolí. Nová stavba neprekročí výškovú úroveň blízkych objektov situovaných v bezprostrednej blízkosti. Prítomnosť objektov je nutné tiež posudzovať vo vzťahu k charakteru okolitej sídelnej zástavby. Obdobná typológia či funkčná rovnorodosť projektova-

ných objektov s týmito v blízkom okolí eliminuje negatívny prejav, resp. vnem novej architektonickej dominanty. Vstupom ďalších stavieb však dôjde bezpochyby k posilneniu industriálneho výrazu územia, čo bude znamenať negatívny zásah do harmonických vzťahov v území.

Za účelom zistenia vizuálneho účinku navrhnutých objektov z potenciálnych diaľkových výhľadov sa navrhnuté objekty budú uplatňovať v okruhu predpokladanej silnej až zreteľnej viditeľnosti (do 3 km) najmä z otvorenej západnej strany.

V okruhu predpokladanej dobrej potenciálnej viditeľnosti (do 10 km) v ojedinelých pohľadoch z otvorenej západnej strany najmä v období mimo vegetácie, tj po opadnutí asimilačných orgánov drevinových prvkov a v čase ich rastu.

Záujmové územie sa v dotknutom krajinnom priestore nevyznačuje prítomnosťou väčšieho počtu krajinárskych hodnôt, ide o územie so zreteľnými atribútmi poľnohospodárskeho a lesníckeho využívania, ktorého obraz spoluformujú architektonické dominanty nadväzujúceho intravilánu.

Celkovo možno vplyv navrhnutého zámeru na vizuálnu charakteristiku územia klasifikovať ako slabý až stredne silný.

ZÁVER

Úlohou tohto posúdenia bolo určiť mieru vplyvu plánovanej výstavby rodinných domov v rozvoľnenej štruktúre v sektore 1 a 3 v katastrálnom území Koplotovce na krajinný ráz dotknutej krajinnej oblasti, teda na identifikované znaky a hodnoty krajinného rázu predmetnej lokality.

Súhrnne je možné klasifikovať mieru vplyvov pre jednotlivé zámery nasledovnými charakteristikami:

ZLOŽKY A TÉMY ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA	POSUDZOVANÝ ZÁMER
Prírodné hodnoty	stredne silný až silný
CHKO, CHA, CHVÚ, PS, ÚEV, RAMSAR	žiadny až slabý
Kultúrne charakteristiky krajiny	slabý
Kultúrne dominanty krajiny	žiadny
Estetické hodnoty, harmonické meradlo a vzťahy	slabý až stredne silný

Na základe zistených skutočností a z hľadiska kritérií stanovených zákonom NR SR č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny je možné konštatovať, že **navrhovaný zámer je navrhnutý s ohľadom na zákonné kritériá krajinného rázu a je preto hodnotený ako únosný zásah do krajinného rázu.**

Navrhovaný zámer spĺňa hlavné a prípustné využitie záujmového územia. Citlivo navrhnuté krajinno-architektonické riešenia zámeru doplní aktuálny interiér antropogénnymi prvkami, ktoré uchovávajú jej vonkajší obraz a pohľadové vzťahy so širším okolím.

Zámer je možné odporučiť na realizáciu.